

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.85/2021/22. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2022. március 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján 2022. március 31. napján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás bűntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2021. június 29. napján kihirdetett B.224/2015/270. számú ítéletét *megváltoztatja*.

Terhelt5 V.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményt költségvetési csalás bűntettének minősíti (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont és (4) bekezdés a/ pont).

A vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

A pénzbüntetés napi tételét Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében 400 (négy száz) napra súlyosítja.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak tekintetében 10.000 (tízezer) forintra, Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában 5.000 (ötezer), Terhelt4 IV.r. vádlott tekintetében 3.000 (háromezer) forintra felemeli.

Az így kiszabott pénzbüntetés meg nem fizetése esetén történő átváltoztatás Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében összesen 4.000.000 – 4.000.000 (négy millió-négy millió), Terhelt3 III.r. vádlottra nézve 1.250.000 (egymillió-kettőszázötvenezer), Terhelt4 IV.r. vádlottal szemben 750.000 (hétszázötvenezer) forintra vonatkozik.

A NAV Nyugat-dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága által TRkv. 123/2012/1-2. bűnjeljegyzék számon nyilvántartott 41.520 (negyvenegyezer-ötszázhusz) € lefoglalását megszünteti és Terhelt1 I.r. vádlott részére kiadni rendeli azzal, hogy a vele szemben kiszabott pénzbüntetés és az általa viselendő bűnügyi költség fedezetére visszatartja.

Egyebekben Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy:

- Terhelt2 II.r. vádlott 2012. június 15. napjától volt előzetes letartóztatásban,
- Terhelt5 V.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: Szám1.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék a 2021. június 29. napján kelt B.224/2015/270. számú ítéletében Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés b/ pont), 1 rb számvitel rendjének megsértése büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pont), 1 rb folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntetében (Btk. 403.§ (2) bekezdés) és 2 rb folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§). Ezért halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. A kiszabott szabadságvesztésbe a 2012. június 5. napjától augusztus 15. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2013. május 16. napjáig házi őrizetben töltött időt beszámítani rendelte azzal, hogy a beszámításnál egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek, a házi őrizet beszámításakor egy napi szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000 Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott mindösszesen 2.000.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés b/ pont), 1 rb bűnsegédként és folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pont) és 3 rb bűnsegédként és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§). Ezért halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. A kiszabott szabadságvesztésbe a 2012. június 13. napjától augusztus 15. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2013. május 16. napjáig házi őrizetben töltött időt beszámítani rendelte azzal, hogy a beszámításnál egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek, a házi őrizet beszámításakor egy napi szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott mindösszesen 300.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[3] Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés b/ pont), 1 rb folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pont), 2 rb bűnsegédként és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§) és 1 rb folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§). Ezért halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre, 250 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. A kiszabott szabadságvesztésbe – annak végrehajtása esetén - a 2012. június 13. napjától június 14. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 3.000 Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott mindösszesen 750.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[4] *Terhelt4 IV.r. vádlottat* bűnösnek mondta ki 1 rb bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés b/ pont), 1 rb folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pont), 2 rb bűnsegédként és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§) és 1 rb folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§). Ezért halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre, 250 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. A kiszabott szabadságvesztésbe – annak végrehajtása esetén - a 2012. június 13. napjától június 14. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott mindösszesen 250.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[5] *Terhelt5 V.r. vádlottat* bűnösnek mondta ki 1 rb bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés b/ pont). Ezért 2 év szabadságvesztésre és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500 Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott mindösszesen 300.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[6] *Terhelt6 VI.r. vádlottat* bűnösnek mondta ki 1 rb bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (3) bekezdés a/ pont). Ezért 1 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 3.000 Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott mindösszesen 600.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[7] *Terhelt8 VIII.r. vádlottat* bűnösnek mondta ki 1 rb bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (3) bekezdés a/ pont). Ezért 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

[8] A bíróság a Győri Járásbíróság Bny.196/2012/2. számú határozatával Terhelt1 I.r. vádlottnak a Település1i Körzeti Földhivatalnál nyilvántartott Cím70, kivett épület, udvar megnevezésű ingatlan 1/1 tulajdoni hányadára, Település1 belterület helyrajzi számú, természetben Település1, utca szám alatti kivett lakóház udvar megnevezésű ingatlan ½

tulajdoni hányadára, valamint Terhelt1 egyéni vállalkozó Név1 Takarékszövetkezetnél vezetett Szám2 számú pénzforgalmi számláján, Szám3 számú elkülönített számláján, Szám4 számú elkülönített számláján és Szám5 EUR devizanemű számláján kezelt pénzösszege elrendelt zár alá vételt feloldotta.

[9] Rendelkezett a nyomozás során lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és kiadásáról, valamint iratokhoz történő csatolásáról.

[10] Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[11] Az elsőfokú ítélet Terhelt8 VIII.r. vádlott vonatkozásában 2021. július 22. napján jogerőre emelkedett.

[12] Az ítélet ellen az ügyész az I-V.r. vádlottak terhére súlyosításért; az I.r. és II.r. vádlottak hosszabb tartamú szabadságvesztésre és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélete, valamint a III.r. és IV.r. vádlottak hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztésre és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélete, az V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történt felfüggesztésének mellőzése és vele szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében élt jogorvoslattal.

[13] Terhelt1 I.r. vádlott és védője elsődlegesen a bűnösség megállapítása miatt felmentésért, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés-büntetés enyhítése érdekében, Terhelt2 II.r. vádlott elsődlegesen felmentésére, másodlagosan a kiszabott büntetése enyhítésére irányulóan, míg védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhébb büntetés miatt, Terhelt3 III.r. vádlott védője elsődlegesen felmentés végett, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítéséért, Terhelt4 IV.r. vádlott védője elsődlegesen felmentés végett, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítéséért, Terhelt6 VI.r. vádlott meg nem jelölt okból és céllal, és védője a bűnösség megállapítása miatt felmentés végett, egyebekben a bizonyítási kérelme elutasítása miatt jelentettek be fellebbezéseket.

[14] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.219/2021/1-10. számú átiratában az ügyész fellebbezését – az indítványban írtak szerint módosítva, mind az öt vádlottat illetően – fenntartotta, míg a vádlotti és védői fellebbezéseket pedig alaptalannak tartotta.

[15] Megállapította, hogy a felülbírálat teljes körű a Be. 590.§ (1) – (2) bekezdése értelmében.

[16] Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat lényegében megtartotta, bár a tárgyalás megismétlése csak a tárgyalási jegyzőkönyvek ismertetésére szorítkozott és nem terjedt ki az addigi utolsó tárgyalásig a tárgyalás anyagának teljes, a tárgyalás anyagává tett valamennyi bizonyíték ismertetésére [Kúria Bfv.III.314/2014/4. szám], de az érintettek maguk sem indítványoztak további iratismertetést.

[17] Relatív hatályú, a döntés érdemét nem befolyásoló perrendi hibaként említette még az ügyész, hogy a törvényszék a szakértőt szükségtelenül figyelmeztette a szakértői esküje megtartásának kötelezettségére is. A hatályos Be. alatt is elvárt, hogy a vádlotti és tanúi figyelmeztetések ne csak a törvényhelyek megjelölésével, hanem azok szövegszerű leírásával kerüljenek jegyzőkönyvezésre.

[18] Az elsőfokú bíróság a tényállást a Be. 592.§ (1) bekezdésének a-b/ pontjaiban és a (2) bekezdésének a-d/ pontjaiban írt hibáktól, hiányosságoktól lényegében mentesen, megalapozottan állapította meg, s a tényállást a bizonyítási indítványok elutasítása sem teszi megalapozatlanná. A tényállásból indokolási kötelezettségének teljes mértékben eleget téve, okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

[19] A tényállást – az iratok tartalma alapján (Be. 592.§ (1) bekezdés a/ pont) – mindössze annyiban kérte az ügyész helyesbíteni és kiegészíteni, hogy nem a „gazdasági”, hanem a „pénzügyi” bűncselekmény háttérabályaait tartalmazza az ítélet [33] bekezdése.

[20] Terhelt4 helyesen a IV.r. vádlott – ítéleti tényállás [45] bekezdés.

[21] A releváns (akkor hatályos) adójogszabály még az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. – amelyet azóta felváltott az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. tv. – 44.§ (2) bekezdés, a vádlottak cselekményeikkel pedig a tényállásban írt adó-, illetve számviteli igazgatási jogszabályokat megszegték.

[22] Az ítélet indokolásában a bizonyítási eszközök, bizonyítékok felsorolása [81] bekezdés annyiban szorul korrekcióra, hogy tanú43 gyanúsítottként vallomást nem tett [127] bekezdés, tanú44 pedig tanúként tett vallomásokat [132] bekezdés.

[23] Az ügyész szerint a büntető anyagi jogszabály időbeli hatályának alkalmazása helyes, Terhelt5 V.r. vádlott esetét kivéve. Az V.r. vádlott vonatkozásában az eljárás tárgyát nem képezte a számvitel rendjének megsértése, ezért az őt érintő elkövetés idő 2011. április 20. Ekkor még a költségvetést károsító bűncselekménynek az üzletszerűség nem volt minősített esete. Súlyosabb büntetési tétel esetén az elbíráláskori törvény általános rendelkezése nem bír(hat) jelentőséggel [BH2017.283.II.], ezért pénzbüntetése egy napi tételének összege sem lehet 2.500 Ft-nál kevesebb és feltételes szabadságra bocsátás lehetősége sem lehet kétharmados, hanem csak háromnegyedes kedvezményű.

[24] Terhelt6 VI.r. vádlott esetében az elkövetés időpontja még korábbi; 2010. október 20., de esetében az elkövetéskori és az elbíráláskori törvény büntetési tétele ugyanaz, így az elbíráláskori törvény általános rendelkezései, a pénzbüntetés egy napi tételének legalacsonyabb összege és a feltételes szabadságra vonatkozó kedvezőbb rendelkezése relevánsak.

[25] A cselekmények minősítése az I-IV.r. és Terhelt6 VI.r. vádlottakat illetően törvényes, a cselekmények az adott elkövetési összegeken, minősítéseken belül befejezettek (is), a megszegett adó-, illetve számviteli igazgatási jogszabályok tartalmában pedig nem állt be változás (1/1999. BJE). Terhelt5 V.r. vádlott cselekménye viszont az 1978. évi IV. tv. – 2011. április 20. napján hatályos régi Btk. – 310.§-a szerint minősül.

[26] Az ügyész a kiszabott szabadságvesztés-büntetéseket – az időmúlás ellenére – enyhének és részben nem kellően egyéniesítettnek tartotta. Az enyhítő szakasz alkalmazására, a szabadságvesztés tartamának a speciális minimum alatt megállapítására – a bűnsegélyek és a részben kísérletek ellenére – sem látott lehetőséget.

[27] Az ún. körhintacsálásra szakosított nemzetközi céghálózatra, a bűnszövetségre és az üzletszerűségre tekintettel az ügyész támadta az enyhítő szakaszok alkalmazását, s azért is, mert a börtönbüntetések nem kellően egyéniesítettek, különösen a III-IV.r. vádlottakra nézve, az V.r. vádlotthoz képest. Ezért az I-IV.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés-büntetések mértékének felemelését, a III-IV.r. vádlottak, valamint az V.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztő rendelkezések mellőzését indítványozta.

[28] A büntetés kiszabási szempontok körében rámutatott, hogy Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában súlyosító körülmény a rendszeres, közel fél éven át tartó fiktív számla kiállítás és az, hogy bűnszövetségben és üzletszerűen minősülő bűncselekmény elkövetéséhez nyújtott segítséget.

[29] A bűncselekményeiket haszonszerzés céljából elkövető vádlottak pénzbüntetésre ítéltése törvényi kötelezettség.

[30] Kifejtette az ügyész, hogy a foglalkozástól eltiltásoknak helye van, a büntetéseknek ez is adja a célját, különösen Terhelt5 V.r. vádlott esetében, akinél a szabadságvesztés eleve próbaidőre felfüggesztésre került, és aki ennek súlyát, mint könyvelői tevékenységet jelenleg

is folytató, ténylegesen meg is érezheti. A foglalkozástól eltiltások megnevezésükben nem teljesen precízek [BH2015.59.].

[31] Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak vonatkozásában közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása törvényes, Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában pedig az lenne, mert az I.r. és V.r. vádlottak magyar állampolgárok, míg a szlovák állampolgár II.r. vádlottnak van Magyarországon lakóhelye [Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG Rész XXIII. cikk (2) bekezdés, BH2008.111.].

[32] A szintén szlovák állampolgár Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottaknak viszont nincs, ezért ők nem a közügyektől eltiltandók, hanem kiutasítandók, mert Magyarországon tartózkodásuk nem kívánatos [Btk. 59.§]. A kiutasítás és a pénzbüntetés együttesen viszont nem szabható ki [Btk. 33.§ (6) bekezdés b/ pont, BH2020.132.].

[33] Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában a kiszabott büntetéseket tétvével arányosnak látta.

[34] Megjegyezte, hogy a büntetés kiszabása körében a „megtorlás” szó használatának nincs létjogosultsága a büntetés törvényben megfogalmazott céljához és az elfogadott büntetési elmélet(ek)hez képest, ezért az mellőzendő az indokolás [222] bekezdésből.

[35] Az ítélet egyéb rendelkezései azzal törvényesek, hogy a kiszabott szabadságvesztések tartamához képest a feltételes szabadságra bocsátások körében a legkevesebb három hónapnak a kitöltésére vonatkozó rendelkezések nem értelmezhetőek.

[36] Az ügyész összefoglalva indítványozta, hogy az ítéltábla – nyilvános ülésen eljárva – az elsőfokú ítéletet a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján annyiban változtassa meg, hogy Terhelt5 V.r. vádlott cselekményét adócsalás büntettének (1978. évi IV.tv. 310.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés) minősítse. Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak szabadságvesztés-büntetéseit súlyosítsa. Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r. és Terhelt5 V.r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztő rendelkezéseket mellőzze. Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottakat kiutasításra, Terhelt5 V.r. vádlottat foglalkozástól eltiltásra és mellékbüntetésül közügyektől eltiltásra is ítélje, továbbá a pénzbüntetése egy napi tételének összegét 2.500 Ft-ban állapítsa meg. Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak pénzbüntetésre ítéletét és az azzal kapcsolatos rendelkezéseket mellőzze. A foglalkozástól eltiltás büntetések a gazdasági társaságban vezető tisztségviselői tevékenységre vonatkozzanak.

[37] A feltételes szabadságra bocsátásokra vonatkozó rendelkezésekből mellőzze a „legkevesebb három hónapnak” mondatrészeket és Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r. és Terhelt5 V.r. vádlottak vonatkozásában a „kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén” mondatrészeket is. Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában állapítsa meg, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő nap.

[38] Egyebekben az ítéletet hagyja helyben, annak indokolása helyesbítése mellett.

[39] Terhelt2 II.r. vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatok pedig akként pontosak, hogy 2012. június 15. napjától volt előzetes letartóztatásban.

[40] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.219/2021/4-I. számú átiratában az indítványát Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában módosította.

[41] Az ügyész rámutatott, hogy irányadó tényállás [69] bekezdése szerint: „A Kft1., a Kft3. és a Kft2. nevében összesen 385.303.789 ÁFA-tartalmú számlát 2010. október 29. és 2011. március 31. napja között néhai tanú43 és – konkrétan az alábbi táblázatban foglalt számlákat – Terhelt5 V.r. vádlott Terhelt2 II.r. vádlott utasításai alapján állították ki.”

[42] A [70] bekezdésben rögzítettek szerint „Terhelt5 V.r. vádlott a számlák kiállításával és Terhelt2 II.r. vádlott részére történő rendelkezésre bocsátásával az állami költségvetésnek összesen 143.474.813 Ft vagyoni hátrány okozásához segítséget nyújtott akként, hogy az általa kiállított számlák felhasználásával Terhelt1 I.r. vádlott egyéni vállalkozása 62.394.613 Ft vagyoni hátrányt okozzon, míg az I.r. vádlott által vezetett Kft4. 81.080.200 Ft vagyoni hátrány okozását kísérelje meg ÁFA tekintetében.”

[43] A számviteli szabályok megszegése körében a IV/2. tényállása szerint a Kft5. könyvelésében szerepeltette a III/3. tényállásban megjelölt, valótlan tartalmú számlákat, amelyek a gazdasági társaság valós vagyoni, pénzügyi, jövedelmi helyzetének az áttekintését a 2010-2011. üzleti években megghiúsította. Ebben Terhelt2 II.r. vádlott a fiktív számlák beszerzése – részben Terhelt5 V.r. vádlott által kiállított valótlan tartalmú számlák tekintetében is – és kiállíttatása, majd azoknak a Kft5. könyvelésében való elhelyezése révén közreműködött.

[44] Ezért az ügyész indítványozta, hogy a másodfokú eljárásban irányadó tényállás alapján Terhelt5 V.r. vádlott bűnösségét 1 rb bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés b/ pont), továbbá 1 rb folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§), valamint 1 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének bűntettében is állapítsa meg a másodfokú bíróság.

[45] Terhelt1 I.r. vádlott védője az ítélet ellen elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés-büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést az alábbiak szerint indokolta.

[46] Álláspontja szerint a bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan a Be. 592.§ (2) bekezdés d/ pontja alapján, mivel az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Ez a megalapozatlanság a Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja; azaz az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető.

[47] A védő bekezdésenként részletezte a tényállás megalapozatlanságával kapcsolatos észrevételeit az alábbiak szerint.

[48] Az ítélet [45] bekezdésében helytelen az a következtetés, miszerint Terhelt1 megállapodott a Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottal abban, hogy egy számlázási láncolatot hoznak létre, ezzel megteremtve a Kft4. számára az ÁFA visszaigénylés alapjául szolgáló számlák beszerzését, ezen keresztül pedig a levonható adó összegének bizonylatokkal történő alátámasztását.

[49] Az elsőfokú bíróság abból, hogy a vádlottak között kereskedelmi tevékenység folyt, csak következtetni tudott arra, hogy ők a bűnös cselekmény, számlázási láncolat létrehozásában megállapodtak, hiszen magára a megállapodásra sem személyi, sem okirati bizonyíték nincsen.

[50] A 2010. júliusa és 2011. márciusa közötti időszakban a Kft5. Terhelt1 ev., Kft4. és a s.r.o1. közötti kereskedelmet a bíróság nem fogadta el valósnak, szerinte az értékesítések mögött valós gazdasági események nem voltak. Ezt az összegzett megállapítást az elsőfokú bíróság azzal látta alátámasztottnak, hogy Terhelt1nek tudnia kellett, hogy a Kft5-től beszerzett gabona körbeutaztatva kerül vissza újra a Település2i telephelyre. Ennek alátámasztására objektív bizonyíték nem áll rendelkezésre, a szubjektív bizonyítékok pedig több irányba mutattak, és a bíróság által a Terhelt1 I.r. vádlottat terhelő, jellemzően gépkocsivezetői vallomások nem tudta egyéb objektív bizonyítékkal megerősíteni. Terhelt1 nem állapodott meg számlázási lánc létrehozásáról, hanem normál kereskedelmi szerződést kötött a Kft5-vel és a s.r.o1-val.

[51] A [47] bekezdésben rögzített tényállási rész is téves, miszerint a Település2i telephelyen a beérkező termény mérlegelését csupán színlelték, átpapírozás történt és az árut vitték vissza Szlovákiába a s.r.o.l. részére. Ugyanaz az áru számos esetben körbeutaztatásra került Szlovákia és a Település2i telep között. Ebből az következik, hogy még a bíróság megállapítása szerint is nem minden esetben történt körbeutaztatás, tehát voltak „szabályos” beszerzések és értékesítések. Ezek azonban nincsenek külön véve az állítólag körbeutaztatott áruktól.

[52] Téves a következtetés; nem a mérlegelés színlelése, hanem ellenőrző mérlegelés, illetve minőségellenőrzés történt. Helytelen az a megállapítás, miszerint csak a [48] és [49] bekezdésben írt módon lehet szabályos egy mérlegelés. A bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy létezik az ún. ellenőrző mérlegelés, amikor csupán a bruttó súlyt ellenőrzik, és a tárasúlyt elfogadják, ha nincs eltérés a bruttó súlynál.

[53] Helytelen azon megállapítás is, hogy a szállítmányokra vonatkozó dokumentumok kiállításánál a fuvarosoknak az utasítást Terhelt2 adta. A II.r. vádlott a Település2i telephelyen nem döntött arról, hogy a szállítmányt le kell borítani, tisztítás vagy szárítás céljából. A II.r. vádlott semmilyen jogkörrel nem rendelkezett a Település2i telephelyen. A fenti célból való terményleborítást vagy a telepen dolgozók vagy Terhelt1 rendelhette el a cégek közötti adásvételi szerződésben meghatározott minőségi paraméterek eltérése esetén. Terhelt2 legfeljebb ezt a döntést közvetíthette a sofőröknek.

[54] Az ítélet [50] bekezdésében iratellenes az a megállapítás, hogy a Kft5. beszerzéseire szükséges kezdeti tőkét Terhelt1 I.r. vádlott biztosította, majd a későbbiekben azzal elszámoltak egymás között. Ez a megállapítás az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségének alátámasztására alkalmas lenne, de semmiféle bizonyíték erre nincsen. Az elszámolás a számlák alapján történt, nem egy időben az eladó Kft5., illetve a vevő s.r.o.l. képviselőjével. A Kft5.-vel történt számlázáskor, pénzügyi teljesítéskor Terhelt1 nem volt jelen, azt a cég alkalmazottja, könyvelője bonyolította.

[55] Az [52] bekezdésben téves, hogy Terhelt1 egyéni vállalkozása, illetve a Kft4. nem önállóan működő személy-, illetve gazdasági társaság volt, hanem tevékenységét összehangolta a Kft5.-vel és a s.r.o.l.-val. A Terhelt1 ev. és az általa vezetett Kft. nagyszámú beszállítói és értékesítési kapcsolatban állt cégekkel, egyéni vállalkozókkal, természetes személyekkel. Az általános forgalmi adó jogosulatlan visszaigénylése egyáltalán nem volt Terhelt1 célja. Önállóan működő kereskedelmi társaságként nyeresége az árrésből származott, nem az ÁFA-ból. Mivel Terhelt1 a Kft5.-től bruttó árban (tehát ÁFA-val növelten) vásárolta a terményt, csak azt az ÁFA-t igényelhetette vissza, amit a beszerzésnél előre megfinanszírozott. A nyereség kizárólag az árrésből adódhatott.

[56] Az ítélet [57] bekezdésben summázta a bíróság a Kft5. és a Terhelt1 ev. és a Kft4. közötti számlaforgalom adatait. Eszerint a Kft5. minimálisan 1.678.935.332 Ft + 419.733.831 Ft ÁFA értékű gabonát értékesített fiktív számlák alapján Terhelt1 I.r. vádlott egyéni vállalkozása, illetve a Kft4. felé. Ennek a forgalomnak az árrése 134.314.827 Ft volt, 8 %-os árréssel számolva. Ezt az összeget szembe kell állítani a Terhelt1 által a tényállási időszakra vetített adó befizetéseivel. Eszerint Terhelt1 ev. 2010. évben 17.632.287 Ft, 2011. évben 20.491.110 Ft, így összesen 38.123.397 Ft SZJA-t, míg a Kft4. 2011. évben 18.076.000 Ft TAO-t, így mindösszesen 56.199.397 Ft-ot fizetett be adóként a magyar állam javára. Mivel Terhelt1nek a nyomozati iratok 2133. oldalán található kimutatás szerint más kereskedelemről és szolgáltatásról igen jelentős eredménye keletkezett, így egyáltalán nem szolt szüksége arra, hogy ÁFA csalás útján tegyen szert jogtalan haszonra.

[57] A megjelölt adóbefizetések az enyhítő körülmények között is szerepelhetnek.

[58] A védő a bizonyítékok értékelésének helyességét is vitatta az alábbiak szerint.

[59] A bíróság az ítélet [87] bekezdésében összefoglalóan indokát adta annak, hogy a fuvarosok vallomását miért fogadta el. Nemcsak tanú27, hanem tanú23 és tanú45 is másképp nyilatkozott a bírósági meghallgatáson, a többi fuvaros pedig a feltett kérdésekre más választ adott, mint a nyomozati vallomásában.

[60] Az ítélet [89] bekezdése tartalmazza, hogy a fuvarosok szerint a CMR okmányokat Település2on le kellett-e adni. Nem voltak ezzel kapcsolatban egyértelműek a nyilatkozatok tanú21, tanú22, tanú24, tanú13, tanú14, tanú22, tanú47, tanú12 esetében. Mindezek fényében nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a fuvarosok vallomása következetesen a CMR leadását igazolja.

[61] Az ítélet [93] bekezdésben nem megalapozott, miszerint tanú46 tanú elfogult, az I.r. vádlotthoz fűződő családi kapcsolata által. A tanú46ra vonatkozó lehallgatási anyagban lévő cselekmény nem a vádidőszakra vonatkozik, a tanú egyébként minőségellenőr volt, és átvevőként tanú3t helyettesítette.

[62] tanú2 vallomásának elvetését a bíróság azzal indokolta, hogy nyomozati vallomásához képest a bíróságon változtatott a nyilatkozatán, mert a külföldről jött áru vonatkozásában ő a nyomozás során kizárólag a szójára gondolt, ez a termény viszont nem szerepel a vádban. tanú2 a tárgyaláson a 10 évvel ezelőtti esetre pontosította a vallomását és a külföldi szállítást a szójadarára vonatkoztatta.

[63] A [109] bekezdésben értékelte a bíróság a szakértői vélemény kiegészítését. Azt kellett tisztázni, hogy az értékesített termény milyen beszerzési forrásból származott. A bíróság nem teljeskörűen sorolta fel a beszerzési forrásokat, mert a Kft5., a Kft6. és a Kft7-n kívül más forrásokból is szerzett be terményt, amit a s.r.o.l. részére értékesített. Így pl. a környező gazdáktól és más társaságoktól. Ebből következően téves a [110] bekezdés utolsó mondata, hiszen más forrása is volt Terhelt1nek és a Kft4-nek, mint a Kft5.

[64] A védő megkérdőjelezte a bíróság által elfogadott igazságügyi könyvszakértői munkamódszert, illetve megalapozatlannak a szakvélemény alapján levont ítéleti megállapításokat. Véleménye szerint nem lehet általánosítani abból, hogy a szakértő kiválasztott egy olyan hónapot a vizsgált időszakból, ahol jelentős volt a forgalom, majd erre a mintahónapra vonatkozóan kigyűjtötte a lefoglalt iratanyagban fellelhető mérlegjegyeket, kapcsolódó fuvarokmányokat, szállítóleveleket. A vizsgálatot így a 2011. február hónapra vonatkozóan végezte el. Ebből az egy hónapból vont le következtetéseket.

[65] Ezzel szemben a bíróság a védői érvelést elvetette, miszerint a nyomozati iratok 2309-2323. oldalán elfekvő táblázati kimutatás – ami szintén egy hónapra vonatkozik – is alkalmas általánosításra és a vádlottakat mentő körülmények alátámasztására. Ez a kimutatás azt lett volna hivatott igazolni, hogy a szakértő sem talált a beszállításokhoz kapcsolható CMR-t, csupán szállítóleveleket. Ebből a 2011. február hónapra vonatkozó táblázatból az is kiderül, hogy a tanúvallomások mögé elhelyezésre került fuvarokmányok között szállítólevél is fellelhető volt.

[66] A [116] bekezdésben téves az az érvelés, hogy amennyiben a Kft5. által történt beszerzés megkérdőjeleződött, akkor emiatt a tovább számlázás nem tekinthető megbízható adatúnak. Terhelt1nek nem kellett tudnia, hogy a Kft5. milyen forrásból szerzi be a neki szállított terményt. A mérlegelés nem lehetett fiktív, hiszen az áru mindig megjelent, az átvétel és kiadás minden esetben igazolhatóan megtörtént.

[67] A [122] bekezdés helyesen állapítja meg, hogy Terhelt1 ev. a bevallási kötelezettségét a teljes vizsgált időszakban teljesítette. Terhelt1 és vállalkozásai az előzetesen felszámított adót igényelték vissza, az adófizetési kötelezettség közösségi értékesítés után nincs. Figyelembe kell venni azt is, hogy nagy összegű társasági adó befizetése történt a tárgyidőszakban, ami kb. 17,5 millió Ft-ot tett ki.

[68] A [123] bekezdésnél Terhelt1 egyéni vállalkozása és a Kft4. nagy összegű ÁFA visszaigénylések révén nem juthatott jelentős haszonhoz, hiszen a beszerzési oldalon általa „előfinanszírozott” ÁFA-t igényelte csupán vissza. Terhelt1 - amennyiben valóban bűnös kapcsolatban állt volna a Kft5-vel és a s.r.01-val -, valamilyen módon szükségszerűen részesedett volna a másik társaság által be nem vallott és/vagy be nem fizetett ÁFA-ból. Ilyen azonban fel sem merült. Tehát Terhelt1 haszna kizárólag a szokásos mértékű árrésből keletkezhetett. Ez pedig nem bűncselekmény.

[69] Az ítélet [181] bekezdésben a Terhelt1 I.r. vádlott tudattartalmának vizsgálatával és az abból levonható megállapításokat a védő vitatta. Terhelt1 I.r. vádlott és vállalkozásainak szerepe nem látszólagos, hanem valóságos volt. A rossznak minősített áru leborítása a raktárban, annak megtisztítását célozta, és nem más áruval való vegyítését és ezáltal feljavítását. Ilyen tartalmú nyilatkozatot senki sem tett. A tanúk azt állították, hogy azok az áruk lettek leborítva, amelyek koszosak voltak és meg kellett tisztítani. Ebből az a következtetés vonható le, hogy tényleges szállítások történtek. Ha valóban nem értékesítési célú lett volna a beszállítás, és az csupán formálisan történt volna, akkor mi szükség lett volna az áru tisztítására.

[70] A [182] bekezdésben tett értékelés szerint Terhelt1nek és az alkalmazottainak is tudomással kellett bírniuk az áru érkezéséről és hogy az közvetlenül Szlovákiából érkezik a Település2i telepre. A logisztika alapvetése, hogy a fogadóhelyen tudni kell az áru érkezéséről, a szállító jármű forgalmi rendszámáról, mert a gazdasági életben a szállítás csak így működhet gördülékenyen. Ez a körülmény semmiképpen nem alkalmas a bűnös cselekmény alátámasztására. Azt viszont nem tudták a mérlegház dolgozói és Terhelt1 tudata sem foghatta át, hogy az árunak pontosan mi az eredete, kivéve, ha azt ráírták a szállítólevélre.

[71] A [183] bekezdésben a bíróság szerint a CMR-t és a szállítólevelet egyidőben állították ki. Az I.r. vádlottnak és munkatársainak erről nem volt és nem is lehetett tudomásuk. Az látszik az iratokban, hogy vannak CMR-ek, de Terhelt1 és vállalkozásának bélyegzőlenyomata és aláírása ezeken a CMR-eken nem található meg. Beszállításkor csak szállítólevelet adtak át a sofőrök. Terhelt1éknek az áru átvételéhez elegendő volt a szállítólevél, nekik CMR-re semmi szükségük nem volt. CMR leigazolása Település2on nem történt. Ennek alátámasztására csatolta be a védelem a [184] bekezdésben hivatkozott, az igazságügyi könyvszakértő által készített kimutatást, arra vonatkozóan, hogy a fuvarok mögé milyen okmányok kerültek elhelyezésre.

[72] A védelem álláspontja szerint a bíróság úgy érvelt, hogy a mintaként vett hónap kimutatása szerint nem mindig szállítólevél képezte a mérlegjegy mellékletét, számos esetben átvételi elismervény készült. Ez a körülmény cáfolja Terhelt1 I.r. vádlott védekezését, hogy az áru a Kft5-től hozzá minden esetben szállítólevéllel érkezett. Ez teljesen téves megállapítás, hiszen a szállítólevéltömb második példányán (piros lap) „átvételi elismervény” felirat olvasható. Tehát az, hogy nem szállítólevél, hanem átvételi elismervény szerepel a mellékletben, ez nem rontja Terhelt1 védekezését.

[73] Teljesen téves az a bírói következtetés is, hogy a platóról való értékesítés, azonnali tovább szállítás önmagában igazolja a kereskedelem látszólagos voltát, hiszen a kereskedelem ez bevett gyakorlat.

[74] A bíróság az ítélet [190] bekezdésben a tehergépjárművek le- és felrakodása elmaradását akként értékelte, hogy ezáltal igazolható a gazdasági esemény látszólagossága. Ebben a bekezdésben a bíróság ismételten tévesen vonta le azt a következtetést, hogy Terhelt1 haszna az árrésen felül az ÁFA visszaigényléséből származott. Figyelmen kívül hagyta a bíróság azt a tényt, hogy Terhelt1 a visszaigényelt ÁFA-t gyakorlatilag a bruttó éréken való vásárlással megfinanszírozta, azt a pénzt igényelte vissza, amit ő korábban a bruttó árban

megfizetett. Tehát önmagában a 8%-os árrés általi anyagi előnyből - mert ez a mérték a kereskedésben teljesen szokásos és elfogadott -, nem gondolhatott arra, hogy olyan folyamatokban vesz részt, mely a normál gazdasági működésnek és a piaci viszonyoknak nem felel meg.

[75] Terhelt1 I.r. vádlott tudattartalmának az elemzéséhez tartozik az ítélet [191] bekezdése is, miszerint a vádlott nem lehetett abban a hitben, hogy a Kft5. belföldi beszerzésből származó árut értékesít a vállalkozásai részére. Terhelt1nek nem is kellett ismeretekkel rendelkezni arról, hogy a beszállítója milyen forrásból szerzi be a terményt. Amennyiben szabályos szállítólevéllel együtt megérkezett az áru, akkor annak tényleges eredetét nem kellett ellenőriznie. Így tehát nem megalapozott az a bírósági álláspont, hogy Terhelt1 I.r. vádlott bűnössége minden kétséget kizáróan bizonyítást nyert.

[76] A kifejtettek alapján kérte a védő, hogy az ítéltábla Terhelt1et az ellene emelt bűncselekmények vádja alól mentse fel.

[77] A védő a másodlagos kérelme; az enyhítés körében felhívta a figyelmet arra, hogy a cselekmény elkövetésének ideje 11 évre nyúlik vissza. Ez az eltelt idő olyan jelentős tartamú, amelynek feltétlenül, erős nyomatékkaal meg kell jelenni a büntetés mértékénél. Terhelt1 terhére az eljárás elhúzódását róni nem lehet.

[78] Vitatta, hogy Terhelt1 az ügyben központi szerepet játszott volna. Törvényesen végzett gazdasági tevékenységet, adóbevallásokat és adóbefizetéseket mindig határidőben teljesített. A vállalkozásai csupán eszközként szolgáltak az adóbefizetést elkerülő társaságok között.

[79] Terhelt1 a vádbeli időszakban összesen 56.199.397 Ft adót fizetett meg a magyar államnak.

[80] Enyhítő körülmény, hogy a bűncselekmény kísérleti szakban maradt az elkövetési értéként feltüntetett, összesen: 413.671.128 Ft több, mint fele része vonatkozásában. További enyhítő tényező, hogy Terhelt1 kettő kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, büntetlen előéletű és büntetlen utóéletű is, hiszen ezen az eljáráson kívül büntetőeljárás, de még szabálysértési eljárás sem indult ellene. Teljesen rendezett körülmények között él, gyermekeit taníttatja. Az eljárás rendkívüli elhúzódása és az ezzel együtt járó bizonytalanság gyógykezelést nem igénylően megviselte.

[81] Amennyiben a másodfokú bíróság is megállapíthatónak tartja Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségét, a fenti enyhítő körülményekre figyelemmel, a védő kérte a büntetés lényeges enyhítését, hiszen a büntetési célok enyhébb büntetéssel is elérhetők.

[82] Terhelt2 II.r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában fenntartotta a jogorvoslati kérelmét és kifogásolta a megalapozatlanság körében, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a titkos információ gyűjtés anyagának felhasználhatóságát.

[83] Kifejtette, hogy az engedélyezés időpontjában hatályos büntetőeljárásról szóló törvény (1998. évi XIX. tv.) 206/A.§ (1) bekezdésében rögzítettek szerint a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban való felhasználhatósága vonatkozásában - a védelem álláspontja szerint - a nyomozás haladéktalan elrendelése, mint feltétel nem állapítható meg.

[84] A NAV Nyugat-dunántúli Bünygyi Igazgatósága 2020. január 14. napján kelt tájékoztatása szerint a Nemzeti Szakszolgálatól az első közlemények 2011.május 12. napján érkeztek meg a nyomozó hatósághoz, a nyomozás elrendelésére viszont csak 2011.09.19. napján került sor, tehát 4 hónappal később. Ez nem felel meg annak a kritériumnak, hogy haladéktalanul el kell rendelni a nyomozást a bűncselekmény megalapozott gyanúja esetén.

[85] A védő szerint vádirat tényállásba foglalt cselekménysor nem meríti ki a költségvetési csalás törvényi tényállását, illetőleg a terheltek ilyen szándéka nem bizonyított.

[86] A vád a Kft5.- Terhelt1 egyéni vállalkozó/ Kft4. - s.r.o1. közötti, csalárd szándékkal létrehozott számlázási láncolat, illetve a számlák fiktivitásának alátámasztásaként hivatkozik a szabálytalan gabona mérlegelési folyamatra Terhelt1 vádlott Település2i telephelyén és erre vonatkozó bizonyítékként többek között a sofőrök tanúvallomásait, illetve az igazságügyi adó-és könyvszakértői véleményt jelöli meg. A vád azzal érvel, hogy „a bemeneti és kimeneti mérlegjegyek kiállítása között 1-2 perc telt el, ami alatt a gabona leborítása és felrakodása nem kivitelezhető. Minden egyes alkalommal Terhelt1 gyanúsított adott utasítást arra, hogy a szállítmányt nem kell leborítani, csak mérlegelni kell és a programba a tara súly adatait kézzel kell beírni.”

[87] Terhelt1 vádlott védekezése szerint a mérlegjegyek kiállítása közötti 1-2 perces időtartam akkor fordult elő, ha „platóról” történt az értékesítés, illetve ilyen tovább értékesítésről számoltak be az alábbi tanúk is: tanú13, tanú14, tanú17., tanú16 és tanú39.

[88] Az igazságügyi adó-és könyvszakértői vélemény egy kiválasztott mintahónap (2011. február) alapján igazolta, hogy az árut fizikailag nem rakták le-fel és bemondás alapján töltötték ki az iratokat. A szakértői vélemény azonban rögzíti azt is, hogy a lefoglalt mérlegjegyek nem ölelték fel a teljes vizsgált időszakot, továbbá sorszámozásuk nem volt folyamatos, hiányoztak a raktár árumozgást tartalmazó kimutatások, nyilvántartás, analitika.

[89] A bizonylatok hiánya és a szállítások nagy tömege miatt alkalmazott munkamódszer alapján azonban — a védelem álláspontja szerint — szakértői vélemény valószínűségi foka nem lehet kategorikus.

[90] A vádirat tényállása rögzíti, hogy a vádbeli időszakban a vádlottak által vezetett társaságok arra törekedtek, hogy az értékesítésének megfelelő beszerzései legyenek. A vizsgált időszak egészében a fizetendő és levonható adója kiegyenlítette egymást.

[91] A védelem álláspontja szerint ez adóoptimalizáció, ahol legális keretek között az adózók tudatosan a számukra legkedvezőbb adózási struktúrát választják az üzleti tevékenységük folytatásához.

[92] Hivatkozott a védő a C-103/09. számú Weald Leasing ügyre (ahol a felek által is elismerten szándékosan közbe iktattak egy szereplőt, aki kizárólagosan adóelőny elérését szolgálta), melyben egyértelműen kimondta az Európai Bíróság, hogy önmagában az, miszerint az adott vállalkozás adóelőny megszerzése érdekében köt ügyletet, még nem teszi üldözendővé a gazdasági eseményt.

[93] A védő rámutatott, hogy a bizonyítékok az eljárásban egymásnak ellentmondóak. A bíróság mérlegelő tevékenysége során nem tisztázta, hogy a terhelő vallomást tevő tanúk saját felelősségüket háritották-e vagy a valóságot tárták fel a hatóságok előtt.

[94] A védő sérelmezte, hogy a törvényszék nem volt figyelemmel határozatának meghozatala során védence rendkívül rossz egészségi állapotára, melyet a 2019. november hó 26. napján kelt igazságügyi orvos-szakértői vélemény is alátámasztott. Terhelt2 II.r. vádlott egészségi állapotában javulás nem következett be, sőt inkább romlott. Erre vonatkozó orvosi iratokat csatolta. A II.r. vádlott jelenlegi fizikai és egészségi állapotában nem alkalmas a büntetés-végrehajtási intézetben való tartózkodásra, illetve meglevő betegségei, azok tünetei és esetleges jövőbeni következményei büntetés-végrehajtási keretek között nem kezelhetők (továbbá szakorvosi ellenőrzés, illetve speciális vizsgálatok szükségesek állapotának ellenőrzéséhez). A vádlott betegsége életét közvetlenül veszélyezteteti-e vagy büntetés-végrehajtási keretek között veszélyeztetve lenne.

[95] Védenca fizikai állapotát rokkantnak minősítette a Település3i Járásbíróság által kirendelt igazságügyi orvos-szakértői vélemény, egészségkárosodásának mértékét 50%-ban, valamint munkaképességcsökkenését 60%-ban állapította meg. Ezt a tényt az elsőfokú bíróság nem ellenőrizte és nem is vette figyelembe kellő súllyal.

[96] A védő összefoglalva kérte, hogy a másodfokú bíróság Terhelt2 II.r. vádlottat elsődlegesen a terhére rótt bűncselekmények vádjá alól - bizonyítékok hiányában - mentse fel, másodlagosan a büntetés nemét és időtartamát enyhítse, harmadlagosan az ítéletet helyezze hatályon kívül és új eljárás lefolytatása érdekében az elsőfokú bíróság részére az ügyet adja vissza.

[97] Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak meghatalmazott védője az ítélet ellen elsődlegesen védencaeinek elítélése miatt, felmentésük végett, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[98] A védelem álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A részbeni megalapozatlanság az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján a másodfokú eljárásban azonban véleménye szerint kiküszöbölhető.

[99] Az elsőfokú bíróság - a védelem álláspontja szerint - tévedett, amikor rögzítette, hogy a Kft5. által Terhelt1 I.r. vádlott egyéni vállalkozó részére kiállított 2 darab, 2010. július 23. napján kelt, a 6442501 és a 6442503 számú, 563.850 forint és 2.263.500 forint ÁFA tartalmú számlák vonatkozásában a III. és IV.r. vádlottak büntetőjogi felelőssége ügyvezetőként megállapítható

[100] A III.r. és IV. r. vádlottak ugyanis nem megalakulástól, hanem csak 2010. 07. 26. napjától látták el az ügyvezetői feladatokat, így ezen számlák kiállítása nem köthető hozzájuk.

[101] Terhelt3 III.r. vádlott büntetőjogi felelőssége ügyvezetőként az ítéleti tényállásban írt teljes elkövetési időszak (2010. július - 2011. március) vonatkozásában megállapította a bíróság.

[102] Az ítélet indokolási részében [193] a bíróság rögzítette, hogy Terhelt3 III.r. vádlott ténykedése - a fuvaros tanúk vallomásai, jogsegély útján beszerzett iratok, külföldi cégvezetők vallomásai alapján - az orvosi kezelések ellenére is igazolást nyertek. Ezzel szemben a tényállásban írt elkövetési időszak nagy részében a III.r. vádlott folyamatos orvosi kezelés alatt állt.

[103] A védelem által csatolt, a Település3i Kórház és Szakorvosi Rendelőintézet által kiállított összefoglaló zárójelentés szerint (bíróági iratok 229-230. sorszám) a III.r. vádlott 2010. 04. 16. napján szenvedett motorbalesetet, ezt követően az orvosi kezelés és az intenzív rehabilitáció után 2011. 02. 15. napjától vált munkaképessé, így ezen időpontig a gazdasági társaság tevékenységének irányításában, az ügyvezetői feladatok ellátásában aktívan és tevékenyen nem vett részt, illetve egészségügyi állapota miatt nem is vehetett részt.

[104] Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolási részében [167-180] rögzíti, hogy a bizonyítékok között értékelte a titkos információgyűjtés keretében beszerzett adatokat, mivel megállapította, hogy annak elrendelése és eredményének felhasználása törvényes volt.

[105] A védelem álláspontja szerint ezek a bizonyítékok törvénytörő módon kerültek beszerzésre, ezért továbbra is kérte a bizonyítékok köréből való kirekesztését, mivel a nyomozás haladéktalan elrendelése, mint feltétel nem állapítható meg.

[106] Rámutatott arra, hogy a „Kommentár a gyakorlat számára” értelmezése szerint a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat rendszerint nagy mennyiségű információt tartalmazó

anyagot ad át a titkos információ gyűjtést végző szervnek, amely adathalmazban az információgyűjtés célja szempontjából érdektelen vagy az ügyben nem érintett személyre vonatkozó adatok is szerepelnek, amelyeket ki kell szűrni és meg kell semmisíteni. Ez nyilvánvalóan bizonyos időt vesz igénybe. A haladéktalanság tehát nem értelmezhető úgy, hogy a még szüretlen adatok átadásának napján eleget kell tenni a feljelentésnek. A titkos információgyűjtést szabályozó ágazati jogszabályok [Nbtv., Rtv. stb.] nem szabnak arra határidőt, hogy az érdektelen adatok kiszűrését mennyi idő alatt kell elvégezni. A Be. viszont, ugyan a titkos adatszerzés tekintetében, az érdektelen adatok kiszűrésére és megsemmisítésére nyolc napos határidőt enged [Be. 204.§ (4) bek.] Ezzel szemben a NAV Nyugat-dunántúli Bűnügyi Igazgatósága 2020. január 14. napján kelt tájékoztatása szerint a Nemzeti Szakszolgálattól az első közlemények 2011. május 12. napján érkeztek meg a nyomozó hatósághoz, a nyomozás elrendelésére pedig 4 hónappal később került sor.

[107] A védelem hivatkozott arra, hogy a bíróság az ítélet indokolási részében [107-119] részletesen elemezte az igazságügyi adó-és könyvszakértői véleményt. Az igazságügyi adó-és könyvszakértő munkamódszerét elfogadta, azaz 1 kiválasztott mintahónap (2011. február) alapján igazoltnak látta, hogy az árut fizikailag nem rakták le-fel, továbbá bemondás alapján töltötték ki az iratokat. A szakértői vélemény viszont tartalmazza azt is, hogy a lefoglalt mérlegjegyek nem ölelték fel a teljes vizsgált időszakot, továbbá sorszámozásuk nem volt folyamatos, hiányoztak a raktár árumozgást tartalmazó kimutatások, nyilvántartás, analitika. A bizonylatok hiánya és a szállítások nagy tömege miatt alkalmazott munkamódszer alapján a szakértői vélemény valószínűségi foka nem lehet kategorikus.

[108] Az igazságügyi adó-és könyvszakértői vélemény rögzíti (ítélet indokolási rész [112]), miszerint a Kft5. a vádbeli időszakban arra törekedett, hogy az értékesítésének megfelelő beszerzései legyenek. A vizsgált időszak egészében a fizetendő és levonható adója kiegyenlítette egymást.

[109] A védelem álláspontja szerint ez adóoptimalizációnak tekinthető, ahol legális keretek között az adózók tudatosan a számukra legkedvezőbb adózási struktúrát választják az üzleti tevékenységük folytatásához.

[110] Az elsőfokú bíróság szerint ítélet (indokolási részében [193-194]) Terhelt3 és Terhelt4 szerepe, tevékenysége a fuvaros tanúk vallomásai, jogsegély útján beszerzett iratok, külföldi cégvezetők vallomásai alapján tisztázható volt. Annak ellenére, hogy a Kft5. cégnyilvántartásba bejegyzett ügyvezetői a III. r. és IV.r. vádlottak voltak, a kft. működtetése Terhelt2 II. r. vádlotthoz kötődött. Ezzel nyilvánvalóan a III.r. és IV.r. vádlottak is tudatában voltak, ezt elfogadták és belenyugodtak a II.r. vádlott döntéseibe, a döntései végrehajtásához az ügyvezetői titulusukból fakadó aláírás, adminisztráció, illetve banki műveletek végzése során Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak segítséget nyújtottak.

[111] A költségvetési csalás I. alapesete szerinti bűncselekményt csak szándékosan lehet elkövetni, az egyenes szándék azonban nem feltétel, bár az eshetőleges szándékú elkövetést a gyakorlatban nehéz elképzelni. Az elkövetőnek tisztában kell lennie a megtévesztő jellegű magatartásával, és azzal is, hogy ezzel okozati összefüggésben egy vagy több költségvetésnek vagyoni hátrányt okoz.

[112] A védelem álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján - III. és IV.r. vádlottak tudattartama vonatkozásában - kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy tisztában voltak azzal, miszerint a II.r. vádlott döntéseinek végrehajtásával olyan megtévesztő magatartást tanúsítanak, amellyel okozati összefüggésben vagyoni hátrányt okoznak a költségvetésnek.

[113] A III.r. és IV.r. vádlottak terhére, súlyosabb büntetés kiszabása végett bejelentett ügyészi fellebbezésre reagálva a védő előadta, hogy az - figyelemmel a rendkívül jelentős időmúlásra, a vádlottak büntetlen előéletére, családi körülményeire - alaptalan.

[114] A bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret - figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is - büntetést meghatározó alapvető tényező. Az elsőfokú bíróság ezeket a szempontokat feltárta és nincsen olyan további súlyosító körülmény, amely alapul szolgálhatna a büntetés emelésének.

[115] A kiutasítás kapcsán megjegyezte a védő, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolási részében foglaltak szerint (ítélet [233] bekezdés) mivel a vádlottak cselekvősege jogosulatlan vagyoni haszon megszerzésére irányult, ezért valamennyiükkel szemben pénzbüntetés alkalmazása is indokolt volt a Btk. 50.§ (2) bekezdésére figyelemmel. A pénzbüntetés és a kiutasítás együttes alkalmazásának tilalmát megsértő rendelkezés anyagi jogszabálysértő voltát annak figyelembevételével kell orvosolni, hogy az a büntetés nem mellőzhető, amelynek kiszabása a törvény szerint kötelező. Ezért a bűncselekményt haszonszerzés végett elkövető, határozott tartamú szabadságvesztésre ítélt, megfelelő jövedelemmel rendelkező terhelttel szemben a kötelezően kiszabandó pénzbüntetésre tekintettel a kiutasítás nem rendelhető el [EBH 2016.B.6.].

[116] A kifejtettekre figyelemmel a védő elsődlegesen Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak vonatkozásában az ügyészi fellebbezés, mint alaptalant elutasítását, továbbá az ítélet a megváltoztatását kérte akként, hogy védenecit az ellenük emelt bűncselekmények vádjá alól bizonyítékok hiányában mentse fel a másodfokú bíróság.

[117] Másodlagosan kérte a nagyszámú enyhítő körülményre figyelemmel, hogy az ítéltábla védeneci büntetését enyhítse úgy, hogy a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét a törvényi maximumnál rövidebb tartamban határozza meg.

[118] Harmadlagosan kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[119] Terhelt6 VI.r. vádlott védője a fellebbezését változatlanul fenntartotta, és kérte, hogy a táblabíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 604.§ (1) bekezdés b/ pontjára hivatkozással változtassa meg és Terhelt6 VI.r. vádlottat az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában mentse fel.

[120] A védő álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a Bt1. eladó által a Kft5. vevő felé 672 tonna repce vételáráról kiállított Szám6 sorszámú számla fiktív számla volt, amely számla mögött nem volt tényleges teljesítés. Az ugyanis az elsőfokú eljárásban kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy a Kft5. a 672 tonna repcét átvette, annak 78.120.000 Ft bruttó vételárát a repce átvételével egyidejűleg megfizette, továbbá a 672 tonna repcét a saját maga által biztosított szállítóeszközökkel elszállította.

[121] A Bt1. terménykereskedelmének a lényege az volt, hogy az általa megvett terményt nyomban tovább is adta a vevőjének azzal, hogy a vevő a termény átvételével egyidejűleg a vételárát kifizeti és azt a saját maga által biztosított szállítóeszközzel nyomban el is szállítja. Az így bonyolódó terményadásvétel fogalmilag nem lehet fiktív, mert a vevő a vételár megfizetésével egyidejűleg a terményt átveszi és elszállítja. Ebben az időszakban a mezőgazdasági termények adásvételénél a vételár kifizetése zömmel készpénzben történt, csupán a nagy felvásárlók (pl. Kft8.) fizettek átutalással.

[122] Azt, miszerint a vád tárgyát képező 672 tonna repce vonatkozásában készpénzfizetés formájában a vételár az eredeti eladó és a vevő részére is kifizetésre került, bizonyítja az a körülmény, hogy a Kft5. által megvett 672 tonna repce vételárát a terményt átvevő és a

termény elszállítását intéző Terhelt3 III.r. vagy Terhelt4 IV.r. vádlottak kifizették. A Kft5. által a repce átvételekor kifizetett vételár a Bt1. eladójának, a Kft9-nek járó vételárat is magában foglalta.

[123] Azt, hogy a Bt1. az őt illető vételárat megkapta, bizonyítja az a körülmény, hogy azt bevételezte és az ÁFA-bevallásában szerepeltette, és a Bt1. által az elszámolás eredményeként fizetendő ÁFA-t befizette.

[124] A szakértől igazságügyi adó- és könyvszakértő 2019. november hó 19-én kelt kiegészítő szakértői véleményében - mely kiegészítő szakértői vélemény készítésekor már rendelkezésre állt a Bt1. teljes könyvelési anyaga - az alábbiakat állapította meg: „Az analitika alapján most már kategorikusan megállapíthatóvá vált, hogy a fizetendő általános forgalmi adó tételei között megjelent a Kft5. részére kiállított Szám7 számú 672 tonna repce értékesítéséről szóló számlája 62.496.000 forint + 15.624.000 forint általános forgalmi adó értékben. A levonható ÁFA tételei között ehhez az értékesítéshez fellelhető volt egy Kft9. nevében kiállított számla a Szám8 sorszámmal 82.807.590 forint + 20.701.879 forint áfa összeggel. A számla tartalmaz 672 tonna repce értékesítést is, ennek nettó értéke 62.160.000 forint. Mindkét számla 2010.09.30-án került kiállításra és az ÁFA analitikus nyilvántartás utolsó sorába került mind a fizetendő, mind a levonható áfa szerepeltetésére.”

[125] A szakértői vélemény önmagában is bizonyítja azt, hogy a Bt1. eladónak a Kft5. felé eladott 672 tonna repce valóságos terményértékesítés volt. Miután a repce vételét és eladását személyesen nem Terhelt6 VI.r. vádlott intézte, ezért az adásvétel lebonyolításának egyes részletekörülményei vonatkozásában 5-6 év távlatában nem emlékezett.

[126] szakértől szakértői véleménye és ahhoz csatolt mellékletek Terhelt6 VI.r. vádlott szavahihetőségét az ügy lényegét illetően egyértelműen alátámasztják, ugyanis a mellékletekből — az ÁFA analitikából - megállapítható, hogy a Kft9. számlájában a 672 tonna repcén kívül szereplő kukorica és búza eladások is valós eladások voltak, és a Kft9. számlájában szereplő kukoricát és búzát a Kft8., illetve a Kft10., valamint a Név2 család tulajdonában lévő Kft11. felé értékesítette.

[127] Az, hogy a 672 tonna repcét a Kft5. átvette és annak az elszállítását az általa biztosított szállítóeszközökkel végezte, szintén bizonyítást nyert. Ugyanis miután Terhelt6 VI.r. vádlottnak - miután ő a tanú37rel azt közölte, hogy 600 tonna repcét átvesz 92.500 Ft/tonna nettó vételáron és az átadott Kft9. eladóra kiállított számla is 672 tonna repcéről szólt - tisztáznia kellett azt, hogy a Kft5. ténylegesen milyen mennyiségű repcét vett át és szállított el, hogy ezt a mennyiséget számlázza le. A Kft5. a Bt1-nek adott válaszában megerősítette, hogy 672 tonna repcét szállított el és közölte azt is, hogy a repcét az szám9, az szám10, a szám11, a szám12 és az szám13 forgalmi rendszámú tehergépkocsikkal szállították el.

[128] Bár a fenti bizonyítékoknak ellentmond a tanúk vallomása, tanú37 tagadja a Kft9. égisze alatt történt terményeladásokat, fellelhető ellentmondások a VI.r. vádlott vallomásában, mégis arra a megállapításra kell jutni, hogy a Bt1. által a Kft5. részére eladott 672 tonna repce nem volt fiktív ügylet.

[129] Terhelt6 VI.r. vádlott abban a tudatban közölte tanú37rel, hogy 600 tonna repcét 92.500 Ft/tonna nettó vételáron megvesz a Kft9-től, hogy tanú37 jogszerűen jár el a Kft9. képviseletében. tanú37 egyébként fel is mutatta Terhelt6 VI.r. vádlottnak a Kft9. meghatalmazását. Arra csak a bírósági eljárásban derült fény, hogy milyen visszaélések történtek tanú37 közreműködésével a Kft9. megvételével kapcsolatban.

[130] Annak a jelen ügy szempontjából semmiféle jelentősége nincsen, hogy tanú37 nem volt jogosult a Kft9. nevében terménykereskedelmi tevékenységet végezni, valamint, hogy a Kft9. eleget tett-e az ÁFA bevallási és fizetési kötelezettségének. Csupán annak van

jelentősége, hogy a Kft9. Szám8 számú számlája mögött volt-e ténylegesen repce, amit a Bt1. a Kft5. részére értékesített.

[131] Az, hogy a Bt1. nevében a Kft5. felé tanú30 járt el, kétségtelenül kitűnik a tanú - egyébként ellentmondásos - vallomásából is, viszont egyértelműen kitűnik Terhelt5 V.r. vádlottnak a 2021. április hó 27. napján tartott tárgyaláson rögzített vallomásából, miszerint tanú30tól szerzett tudomást a Bt1-ről. Az V.r. vádlott azt is megerősítette, hogy a Bt1. által a Kft5. részére eladott repce valóságos ügylet volt, valamint a repcét átvették, és a rendelkezésre álló menetlevelek és szállítólevelek alapján közölték a szállítást végző teherautók rendszámát Terhelt6 VI.r. vádlottal.

[132] A perben az is kétséget kizáróan bizonyított, hogy Terhelt6 VI.r. vádlott a Kft5. nevében eljáró személyeket, Terhelt2t, Terhelt3t és Terhelt4t nem is ismerte (egyébként a vádlott társait közül nem ismert senkit), velük személyesen soha nem találkozott a bírósági tárgyalást megelőzően, így fogalmilag kizárt és lehetetlen, hogy a Kft5-vel megállapodott volna abban, miszerint az általuk elkövetni szándékolt költségvetési csaláshoz fiktív számla kiállításával szándékosan segítséget nyújt.

[133] Ahhoz, hogy Terhelt6 bűnössége bűnsegédi bűnrészességben megállapítható legyen, arra lett volna szükség, hogy Terhelt6 VI.r. vádlott tudjon arról, miszerint a Kft5. (Név5ék) költségvetési csalás bűntettét kívánják elkövetni, és ehhez szándékosan kellett volna, hogy segítséget nyújtson. Márpedig ezen tényállási elemek egyike sem állapítható meg Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában. Mindezekre figyelemmel Terhelt6 VI.r. vádlott felmentése indokolt.

[134] *A másodfokú bíróság nyilvános ülésén az ügyész a perbeszédében a fellebbezést a módosított indítványa szerint fenntartotta. Rámutatott, hogy a lehallgatási anyagok eredményének felhasználhatósága a nyomozási bíró döntése alapján törvényes. Ekkora adatmennyiséget nem lehet pár nap alatt feldolgozni, tehát ilyen esetben a haladéktalanság nem jelent azonalliséget. Egyébként a lehallgatási anyag mellőzésével is elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a tényállás megalapozott megállapításához és a vádlottak bűnösségére levont helyes következtetés levonásához.*

[135] Az igazságügyi könyvszakértő véleménye megalapozott, a munkamódszerét megmagyarázta, azt az elsőfokú bíróság az egyéb bizonyítékokra figyelemmel elfogadta.

[136] Az ítélet [69] bekezdésétől került rögzítésre V.r. vádlott cselekvősege, amely tartalmazza, hogy valótlan számlákat állított ki. Az V.r. vádlott cselekvősege kapcsán megállapítható, hogy egy könyvelői végzettségű személy hamis számlákat állít ki, akkor tudatában van annak, hogy ezzel a számviteli törvényt megsérti. Tudta, hogy milyen módon kerül felhasználásra a számlatömeg. Az ő szándékossága ezekben a bűncselekményekben egyértelműen megállapítható.

[137] Az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmas, a tényállást sem módosítani, sem kiegészíteni nem kell Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában sem. A vádiratban a két további, terhére róható bűncselekmény leírása szerepel. Az ügyész a tényállással vádol, a bíróságot nem köti a minősítés. Ha az ügyész nem kívánta volna a felelősségre vonását ezen tényállások kapcsán, akkor az eljárást megszüntette volna még a vádemelés előtt.

[138] A bíróság által adott minősítés helytálló, mely Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott vonatkozásában annyiban szorul pontosításra, hogy társtettesként követték el a számviteli fegyelem megsértésének büntettét és a hamis magánokirat felhasználásának vétségét, Terhelt5 V.r. vádlott pedig bűnsegédként.

[139] A bűnösségi körülmények nyomatékának korrigálását és a kiszabott büntetések súlyosítását kérte az ügyész. A III.r., IV.r. és V.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés felfüggesztésének a mellőzését indítványozta. Hangsúlyozta, hogy több hónapon keresztül követték el a vádlottak szervezett formában a bűncselekménysorozatot. A személyi körülményeiben bekövetkezett negatív változás nem bírhat akkora erővel, hogy olyan büntetés kerüljön kiszabásra, amely súlytalan.

[140] Indítványozta, hogy az ítéltábla javítsa ki a tényállást a [45] bekezdésben és a megszegett adójogszabályt a 2003. évi XCII. törvényben határozza meg, mivel az elkövetés időpontjában ez volt az irányadó. A számviteli szabályokat az elsőfokú bíróság rögzítette és ennek megszegésével követték el a vádlottak a bűncselekményt.

[141] Valamennyi vádlott vonatkozásában fenntartotta az eredeti átiratában előterjesztett kérelmét, illetve a védelmi fellebbezések elutasítását indítványozta. A bizonyítékok kirekesztésére vonatkozó és felmentésre irányuló kérelmét az ítéltábla tekintse alaptalannak. A vádlottak felmentésére nem kerülhet sor, az enyhítésre irányuló fellebbezések sem vezethetnek eredményre. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nincsen törvényes indok. A III.r. és a IV.r. vádlott vonatkozásában a kiutasításuk indokolt, a pénzbüntetés mellőzése szükséges. Indítványozta, hogy Terhelt5 V.r. vádlottat mellékbüntetésül közügyektől eltiltásra is ítélje az ítéltábla. Terhelt2 II.r. vádlottnál pontatlan az előzetes fogvatartás időpontja, amit 2012. június 15. napjától indítványozott megállapítani.

[142] Terhelt1 I.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezéseket változatlanul fenntartotta, amelyek elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányulnak.

[143] A felmentésre irányuló fellebbezés alapját az képezi, hogy az iratok alapján orvosolható megalapozatlansági ok van az ítéletben, mivel a bíróság tényről-tényre helytelenül következtetett. A helyes következtetés nem hozhat más eredményt, mint a vádlott felmentését.

[144] Ha nem osztja az ítéltábla ezt az álláspontot, ekkor a büntetését enyhítését kérte.

[145] Terhelt1 soha nem volt büntetve, a terhére rótt cselekmények óta is kifogástalan az életvitele. Így a kiszabott büntetés tovább is enyhíthető.

[146] Folyt egy közigazgatási per a jogosulatlanul visszafizetett ÁFÁ-ra vonatkozóan, melynek következményeként Terhelt1 havi törlesztéssel évek óta fizeti a NAV számára a tartozást, kb. 10 millió forintot.

[147] Az I.r. vádlott rendezett családi körülmények között él, 3 gyermeke közül 2 még kiskorú, akikről gondoskodik. A büntetőeljárás megviselte az egészségi állapotát.

[148] Kérte a védő, hogy az ítéltábla a védői indítványnak adjon helyt. Felhívta a figyelmet, hogy 42.000 euró lefoglalásra került, amelyről nem rendelkezett az elsőfokú bíróság.

[149] Terhelt2 II.r. vádlott védője elsősorban a rendkívüli időmúlást hangsúlyozta az enyhítő körülmények körében. Több mint 10 év telt el a bűncselekmények elkövetése óta, védence büntetlen előéletű, idősebb korú, aki rendezett családi körülmények között él és az igazságügyi orvos-szakértői vélemény is megállapította a korlátozott börtöntűrő képességét már 2019-ben. Azóta egészsége tovább romlott és nem tudja elviselni az első fokon kiszabott végrehajtandó börtönbüntetést.

[150] A titkos információgyűjtés vonatkozásában továbbra is kérte annak a bizonyítékok köréből való kirekesztését.

[151] Az igazságügyi könyvszakértői vélemény csak valószínűsítésre alkalmas az egyhónapos reprezentatív vizsgálat alapján, amely az ítéleti bizonyossághoz kevés. Ezért arra tényállás nem alapozható.

[152] A védő megismételte az írásban előadott érveit és elsődlegesen Terhelt2 II.r. vádlott bizonyíték hiányában történő felmentését, másodlagosan a joghátrány jelentős enyhítését kérte. Harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését szorgalmazta, bár ezt a kérelmét részletesen nem indokolta.

[153] Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak védője az írásban előterjesztett fellebbezését változatlanul fenntartotta és indokolását megismételte.

[154] Az ügyészi fellebbezésre reagálva előadta, hogy a súlyosítási indítvány a jelentős enyhítő körülményekre tekintettel nem megalapozott. A büntetést befolyásoló körülményeket az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte.

[155] A kiutasítás kapcsán eltérően ítélte meg a védő a pénzbüntetés és a kiutasítás alkalmazásának a feltételeit. Álláspontja az volt, hogy bűnösség esetén a pénzbüntetés nem mellőzhető a terheltekkel szemben, tehát a kiutasítás nem alternatíva és nem is alkalmazható a pénzbüntetés mellett.

[156] Elsődlegesen indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, az ügyészi indítványt utasítsa el, védenecit bizonyítékok hiányában mentse fel az ellenük emelt vádak alól. Másodlagosan a büntetés enyhítését kérte akként, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejét rövidebb tartamban határozza meg a bíróság, harmadlagosan az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[157] Terhelt5 V.r. vádlott védője előadta, hogy azért nem terjesztettek elő fellebbezést az elsőfokú ítélet ellen, mert a tényállás nem megalapozatlan a védencét érintő részében.

[158] Az ügyészi indítványra reagálva tényként állapította meg a védő, hogy a [69]-[70] bekezdésekben írt tényállás alapján levonható olyan következtetés, amely az V.r. vádlott vonatkozásában nemcsak a költségvetési csalás büntette, hanem a hamis magánokirat felhasználása és számvitel rendjének megsértése megállapítására is alkalmas, de csak a bűnsegédként való elkövetést alapozza meg valamennyi bűncselekmény vonatkozásában.

[159] Álláspontja szerint az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezése az V.r. vádlott vonatkozásában nincs kellően megindokolva és egyenesítve. Az átiratból nem derül ki, hogy miért nem elegendő a súlyosító és az enyhítő körülményekre figyelemmel a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása. Az indítvány tartalmazza, hogy az V.r. vádlott vonatkozásában súlyosító körülmény a rendszeres fiktív számla kiállítás. Nem minősíthető hosszú elkövetési időtartamnak az egy adóbevallási időszakot érintő egyszeri számlakiállítási aktus.

[160] Terhelt5 V.r. vádlott cselekvősege a többi terhelt magatartásához képest elenyésző tárgyi súlyú. Üzletszerűen elkövetett alapcselekményhez nyújtott segítséget, azonban alkalmazotti jogviszonyban állt, csupán a fizetését kapta meg, anyagi haszna a cselekményből nem származott. Az V.r. vádlott magatartása nem tekinthető üzletszerűnek.

[161] A védő hangsúlyozta, hogy az V.r. terhelt büntetlen előéletű, törvénytisztelő életmódot folytató személy, akivel szemben a büntetési célok megvalósításához elégséges a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, főként 11 év elteltével.

[162] A foglalkozástól eltiltás alkalmazására irányuló ügyészi indítvány elutasítását kérte, mivel álláspontja szerint az elsőfokú ítélet 77. oldalán a [229] bekezdésben a törvényszék alaposan megindokolta, hogy miért nem alkalmazta ezt a büntetési nemet. Terhelt5 V.r.

vádlt könyvelői végzettséggel rendelkezik, de a magatartása csak kismértékben támaszkodott erre a szakismeretre. A számlák kiállításához szaktudás nem szükséges. A foglalkozástól eltiltás alkalmazása megfosztaná a rendszeres jövedelmet biztosító munkalehetőségtől, mivel 19 éve dolgozik könyvelőként, máshoz nem ért.

[163] Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság a kiszabott büntetés súlyosítását indokoltnak látja, akkor erre meg van a lehetőség úgy is, hogy nem mellőzi a felfüggesztésre vonatkozó rendelkezést, hanem a próbaidő tartamát emeli meg, ami kellő visszatartó erővel bír az V.r. vádlott vonatkozásában.

[164] Kérte, hogy az ítéltábla az ügyészi fellebbezésnek ne adjon helyt és az ítéletet hagyja helyben Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában.

[165] Terhelt6 VI.r. vádlott védője a felmentés végett bejelentett fellebbezést változatlanul fenntartotta és írásban kifejtett indokait megismételte.

[166] Álláspontja szerint tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Bt1. által kibocsátott számla fiktív lett volna. Egyetlen bizonyíték sincs arra, hogy a 672 tonna repcét a Kft5. ne kapta volna meg. Ezt több szempontból bizonyították.

[167] Kérte a védő az elsőfokú ítélet tényállásának a módosítását akként, hogy a 672 tonna repcére valóságos értékesítési szerződés volt, a Kft5. a repcét átvette, a vételárát kifizette és saját szállítóeszközeivel elszállította.

[168] A könyvszakértői vélemény egyértelműen megállapította, hogy az összeg az ÁFA bevallásban szerepelt. A törvényszék beszerezte a Kecskeméti Törvényszéktől a könyvelési anyagot, és ekkor már azt állapította meg, hogy a repce szerepel az ÁFA bevallásban és a Kft. könyvelésében is. Szerencsés körülmény, hogy a VI.r. vádlott felhívta a Kft5-t és tisztázta vele, hogy milyen mennyiségű repcét vettek át.

[169] A büntetőügynek az volt a sarokpontja, hogy a számlában szereplő repcét megkapta-e a vevő. Ha a Kft5. ezt megkapta, akkor kizárt, hogy ezzel ÁFA csalást segített volna elő a VI.r. vádlott.

[170] Terhelt6 VI.r. vádlott a vádlott-társak közül senkit nem ismert, ami kizárja annak a lehetőségét, hogy előzetesen megállapodott volna a Kft5-vel, miszerint segítséget nyújt az ÁFA elkerüléséhez. Arról sem volt tudomása, hogy Terhelt1 I.r. vádlott cégei és Terhelt2, illetve fiai cégei között milyen megállapodás, együttműködés van.

[171] Arról sem volt tudomása Terhelt6 VI.r. vádlottnak, hogy a 672 tonna repcét továbbadta a Kft5. Terhelt1 I.r. vádlott társaságának. Terhelt6 VI.r. vádlott cégének 15 millió forint nettó kára lett volna az ÁFA befizetésből, ha valóban fiktív ügyletet köt.

[172] Az elsőfokú bíróság utalt arra, illetve a szakértő is kiemelte, hogy a Bt1. számlája a negyedév utolsó napján került kiállításra, amiből arra következtetett, hogy erre azért volt szükség, hogy korrigálhassa a Kft5. a beszerzések és az értékesítések egyenlegét. Ennek egyszerűen az volt az oka, hogy 2010. szeptember 30-án kapta meg a számlát Terhelt6 a Kft9-től és ugyanezen a napon nyújtotta be a számláját a Kft5-nek.

[173] Mindezek alapján Terhelt6 VI.r. vádlott felmentésének van helye bizonyítottság hiánya okán.

[174] A bűnösség megállapítása esetére kifejtette a védő, hogy ilyen régen elkövetett cselekmény vonatkozásában a foglalkozástól eltiltás alkalmazásának nincs értelme. Kérte, hogy a foglalkozástól eltiltást az ítéltábla mellőzze és védencét előzetes mentesítésben részesítse, mert Terhelt6 VI.r. vádlottnak ez az egy foglalkozása van, a terménykereskedelem, amelyből maga és családja megélhetését biztosítja.

[175] *Terhelt5 V.r. vádlott* csatlakozott a védője kérelméhez. Személyi körülményei tekintetében előadta, hogy élettársa és édesapja elhunytak, beteg édesanyját gondozza. Számviteli munkakörben dolgozik jelenleg is, melyről munkáltatói igazolást csatolt.

[176] A másodfokú bíróság az I-IV. és VI.r. vádlottak és védők által felmentésért bejelentett fellebbezések irányának megfelelően - a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdései alapján -, teljeskörűen bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét; vagyis a bűnösség kérdését, a tényállás megalapozottságát, a cselekmény minősítését, a büntetéskiszabást, és az eljárási szabályok megtartását is vizsgálta.

[177] Az V.r. vádlott és védője nem fellebbeztek, az ügyész fellebbezés *Terhelt5* vonatkozásában is eredetileg csak súlyosításra irányult. Ezért az elsőfokú bíróság a Be. 583.§ (3) bekezdésére figyelemmel a korlátozott fellebbezés szabályai szerint indokolta az őt érintő ítéleti rendelkezéseket.

[178] Az V.r. vádlott bűnsegédi cselekménye azonban olyan mértékben összefügg a tettesi alapcselekmény elkövetőjével, illetve a hozzá kapcsolódó bűnsegédekével, ami az ítélet teljeskörű felülvizsgálatát vonta maga után az V.r. vádlottra nézve is a Be. 590.§ (10) bekezdése értelmében.

[179] Megállapította, hogy a jogorvoslati kérelmek közül az ügyész fellebbezése részben alapos, az alábbiak szerint.

[180] Az ítéltábla olyan abszolút vagy relatív hatályú eljárási szabálysértést nem tárt fel, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná. Kisebb perrendi hibák megállapíthatóak voltak – az ügyészi átiratban foglaltak szerint -, ezek azonban az érdemi döntést semmilyen módon nem befolyásolták.

[181] A Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség B.2568/2011/150. számú vádirata - *Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r., Terhelt6 VI.r., tanú44 VII.r. és Terhelt8 VIII.r. vádlottak* ellen - 2015. június 24. napján érkezett a Győri Törvényszékhez.

[182] A törvényszék megsértette az akkor hatályos Be. 278.§ (1) bekezdésében írott szabályt, miszerint a tanács elnöke a vádirat kézbesítésétől számított 30 napon belül megvizsgálja a vádlottak és védők esetleges bizonyítási indítványait, és megállapítja a tárgyalás határnapját, gondoskodik a tárgyalás megtartásának előkészítéséről, az idézésekről és értesítésekről.

[183] Az ügyben közel 3 éven át semmilyen érdemi intézkedés nem történt. Az első perbíró ugyanis a 2017. március hónapban történt átszignálásig még az eljárás megszüntető végzést sem hozta meg, annak ellenére, hogy tanú44 VII.r. vádlott 2015. július 14. napján történt elhunytáról hivatalból értesült.

[184] A határozatot a bíróság - az újabb, 2018. február hónapban történt átszignálást követően - 2018. február 19. napján B.224/2015/26. számon meghozta és ugyanezen a napon kitűzte az első tárgyalást 2018. április 10. napjára.

[185] Az ügy tárgyalását az elsőfokú bíróság tehát *2018. április 10. napján kezdte meg* még az akkor hatályos 1998. évi XIX. törvény [régi Be.] szabályai szerint, tanácsban, ülnökök közreműködésével. Kihallgatta a terheltet, akik közül az I-IV.r. és a VIII.r. vádlottak nem tettek vallomást, a nyomozás során rögzített vallomásokat olvasta fel a bíróság, melyet

fenntartottak. Terhelt5 V.r. vádlott írásban beismerő vallomást tett. Terhelt6 VI.r. vádlott tagadta a bűnösségét, de érdemi nyilatkozatot tett, melyben elmondta, hogy ismerte Terhelt2 II.r. vádlottat, kétszer telefonon is beszéltek egymással (37. jkv 11. oldal).

[186] Az eljárás során elhunyt tanú44 volt VII.r. vádlott tanúként és tanú43 gyanúsítottként a nyomozás során tett vallomásait a törvényszék felolvasással tette a tárgyalás anyagává.

[187] A 2018. június 5. napján tartott tárgyaláson a bíróság kihallgatta tanú1, tanú3, tanú11, tanú13, tanú14, tanú48, tanú12, tanú13, tanú26, tanú22, tanú49 tanúkat, akik Terhelt1 I.r. vádlott munkatársai voltak, illetve sofőrként működtek közre a terményszállításban.

[188] Helytálló az ügyészi megállapítás, miszerint az új Be. alapján sem elegendő a figyelmeztetések (a terhelt, a tanú és a szakértő vonatkozásában egyaránt) csupán törvényhelyek alapján történő jegyzőkönyvezése, hanem azok teljes szövegét rögzíteni kell [Be. 177.§ (1) bekezdés]. Ez azonban nem olyan perrendi hiba, amely kizárná a vallomások és nyilatkozatok felhasználhatóságát, hiszen a figyelmeztetések elhangoztak, azokra adott válaszok pedig a jegyzőkönyvben rögzítve lettek.

[189] A bíróság hozzájárult, hogy a további tárgyalási napokat Terhelt8 VIII.r. vádlott távollétében tartsa meg (51-es jkv.).

[190] 2018. június 7-én a bíróság kihallgatta tanú25, tanú51, tanú21, tanú20, tanú52, tanú27, (Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában) tanú30, tanú50, tanú29 és tanú33 tanúkat a szállítások részleteiről és lebonyolításáról. Felolvasta az ügyész által indítványozott tanúvallomásokat a nyomozati iratokból. Igazságügyi orvos-szakértői vélemény beszerzését rendelte el Terhelt2 II.r. vádlott egészségi állapotáról (77. számú utóirat).

[191] A 2019. február 19-20. és 26-27. napjain tartott tárgyaláson megállapította a törvényszék, hogy eltelt a 6 hónap tárgyalási időköz, de a bíróság csak a tárgyalási jegyzőkönyvek ismertetésére szorítkozott, ami nem terjedt ki a teljes bizonyítási anyag ismertetésére. Senki nem indítványozta azonban a tárgyalás megismétlését az időközben hatályba lépett új Be. 518.§ (3) bekezdés értelmében.

[192] A bíróság meghallgatta szakértő1 igazságügyi könyv- és adószakértőt. Relatív hatályi eljárási szabálysértés, hogy a szakértőt nem kell figyelmeztetni a szakértői esküjére [Be. 196.§ (2) bekezdés], mely szintén nem befolyásolja a szakértő nyilatkozatának törvényességét. Ezt követően Terhelt4 IV.r. vádlott lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról.

[193] A bíróság felolvasással tette a tárgyalás anyagává az ügyész által indítványozott tanúvallomásokat, illetve a Kft5. adóhatósági vizsgálatáról készült jegyzőkönyveket.

[194] Kihallgatta a Kft5-nak beszállító gazdasági társaságok részéről tanú53, tanú4, (tanú44 és Terhelt8 vonatkozásában) tanú7 tanúkat, felolvasta tanú37 és további tanúk vallomását, illetve a jogsegélyben beszerzett nyilatkozatokat a szlovákiai partnercégek képviselőitől.

[195] Terhelt8 VIII.r. vádlott ezt követően lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról, melyhez a bíróság hozzájárult.

[196] Kihallgatta a törvényszék a Terhelt1 és Terhelt2 I-II.r. vádlottakkal közvetlen kapcsolatban volt tanú19, tanú18, tanú17., tanú16, tanú24, tanú46, tanú2 és (ismét) tanú1 tanúkat, majd - az érintett tanúk jelenlétében - lejátszotta a lehallgatási anyagot, melyre a vádlottak érdemi észrevételt tettek. Előbük tárta azokat a számlákat és egyéb okmányokat, amik a vád tárgyává tett cselekmények szempontjából relevánsak voltak (88-as jkv.).

[197] A 2019. augusztus 26. napi tárgyaláson az ülnökök személyében történt változás miatt kellett a tárgyalást megismételni, melynek keretében a tanács elnöke ismertette a korábbi tárgyalási jegyzőkönyveket. Arra jogosultak a Be. 518.§ (4) bekezdés alapján nem kérték az ismertetés kiegészítését, illetve eljárási cselekmények ismételt elvégzését.

[198] A jelenlévő I-II. és V-VI.r. vádlottak kizárólag a személyi körülményeikre vonatkozóan nyilatkoztak. Sor került tanú39, tanú27 tanúk kihallgatására (123-as jkv.).

[199] A 2020. február 6. napján tartott tárgyaláson a törvényszék kihallgatta tanú54, tanú8 tanúkat Terhelt8 VIII.r. vádlott cselekvősege (Kft12.) vonatkozásában, továbbá tanú45 Zsolt, tanú55 volt fuvarozókat és írásbeli vallomástételre hívta fel tanú35 (181-es számú utóirat) és tanú31 (178-as számú utóirat) tanúkat (166. számú jvk.).

[200] A 2020. szeptember 3. és 8. napi tárgyaláson a törvényszék megállapította, hogy a korábbi tárgyalási határnap óta az egy év nem telt el, a Be. 518.§ (3) bekezdésében meghatározott határidő (hat hónap) a veszélyhelyzet kihirdetését megelőzően nem járt le, a tanács összetételében változás nem történt, ezért a 2020. évi LVIII. törvény 219. § (5) bekezdése alapján a tárgyalást nem kell megismételni.

[201] Kihallgatta a Kft13.-Bt1, illetve Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában tanú57 és tanú41 tanút. Felolvasta tanú15 és tanú56 tanúk vallomásait, majd a tárgyalást elnapolta, mivel a vádlottak további tanúk személyes kihallgatását indítványozták (192-es jkv.).

[202] A 2022. november 19. napján tartott tárgyaláson ismét kihallgatta a bíróság tanú3, tanú2 tanúkat, továbbá tanú23 volt sofőrt, valamint tanú37t és tanú42et a VI.r. vádlottal való kapcsolatáról és felolvasta tanú31 (tanú58) tanúvallomását (219. számú jkv.).

[203] A 2021. január 26. napi tárgyaláson a bíróság ismertette az előző tárgyalási napon kihallgatott tanúk vallomásait Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak részére, akik nem voltak jelen (228-as jkv.).

[204] A 2021. április 27. napján megtartott tárgyaláson a törvényszék szembesítette az érdemi vallomást tett Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlottat a Bt1. és a Kft5. között lezajlott ügyletre nézve, majd felolvasta a további tanúvallomásokat a nyomozati iratból, illetve azokhoz csatolt releváns iratokat ismertette. További bizonyítási indítványt senki nem terjesztett elő (247-es jkv.).

[205] A 2021. június 29. napján tartott utolsó tárgyalási napon Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak lemondtak a jelenlét jogáról. A törvényszék a bizonyítási megnyitva ismertette a Terhelt6 VI.r. vádlott védője által benyújtott perbeszédhez csatolt kimutatást (252. számú utóirat), majd a bizonyítási eljárást befejezte és ügydöntő határozatot hozott (270-es számú jkv.).

[206] A fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság - nagyon aprólékos, minden részletre kiterjedő, a terheltek védekezését is maradéktalanul ellenőrző bizonyítási eljárás során – eleget téve a védelem szinte minden bizonyítási indítványának, az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta.

[207] Az indokolási kötelezettségét kifejezetten színvonalasan és messzemenő részletességgel teljesítette, amikor az ítélet 34-70. oldalán Terhelt1 I.r. vádlott nyomozati vallomását, Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r. vádlottak tagadását, illetve észrevételeit, továbbá Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vallomásait részletesen összevetette egymással, továbbá a kihallgatott tanúk nyilatkozataival, a jogsegély útján szerzett vallomásokkal, a fuvarokmányokkal, az egyéb okirati bizonyítékokkal, a titkos információgyűjtés során rögzített lehallgatás anyagával, az igazságügyi könyv- és adószakértői véleményekkel, valamint az adóhatósági vizsgálatok iratainak tartalmával, majd magyarázatát adta, hogy a terheltek – egymással és magukkal is - ellentmondásos tagadásával szemben miért az okiratok és szakvélemények, az adóhatósági vizsgálatokban feltárt körülmények, illetve a tanúvallomások egybehangzó adataira alapította az ítéleti tényállást.

[208] Terhelt5 V.r. vádlottra nézve az indokolás - a további terheltekkel való összevetésben - megtörtént, tehát megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság milyen bizonyítékok alapján állapította meg a büntetőjogi felelősségét a vádban körülírt bűncselekményben.

[209] A védők észrevétele nyomán mindenekelőtt vizsgálta az ítéltábla, hogy az ügyben folytatott *titkos információgyűjtés*, valamint eredményének értékelése megfelelt-e a Büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek az elrendelés és a felhasználás engedélyezésének időpontjában. Az új Be-ben megváltozott eljárási szabályoknak nincsen visszaható hatálya az elrendelés időpontjában elvégzett bizonyítási cselekmény megítélése szempontjából, ezért ezzel az aspektussal a táblabíróság nem foglalkozott.

[210] Az eljárás megindulásának időpontjában hatályos 1998. évi XIX. törvény (régi Be.) 206/A.§ (1), (2) bekezdése értelmében a titkos információk felhasználhatóságával kapcsolatos törvényi feltételek megléte nem kétséges az ügyben. A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának BK.74. számú állásfoglalása részletezi azokat a szempontokat, amelyeket az eljáró bíróságnak a törvényben foglalt „haladéktalanul” kitétel megvalósulása körében figyelembe kell vennie (Be. 206/A.§ (1) bekezdésének b/ pont). Rögzíti, hogy a titkos információgyűjtés eredményének büntetőeljárásban történő felhasználást illetően annak a feltételnek a teljesülése, hogy „a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett”, a rendelkezésre álló adatok gondos mérlegelésével kell megállapítani.

[211] A haladéktalanság az adott kérdésekben nem azonosítható az „azonnal” fogalommal, tehát azzal az időponttal, amikor a titkos információgyűjtést végrehajtó Nemzetbiztonsági Szakszolgálat az információkat tartalmazó adatokat az információgyűjtést végző szerv rendelkezésére bocsátotta.

[212] Az iratokból az alábbi tények állapíthatók meg:

[213] A NAV Nyugat-dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága TIGY 03/2011. NAVNYDRBI Győr tük. számon folytatott titkos információgyűjtést adócsalás büntettének alapos gyanúja miatt, melynek célja Terhelt1 egyéni vállalkozó és a Kft4. által folytatott gabonakereskedelem során elkövetett bűncselekmények felderítése volt.

[214] A Győri Városi Bíróság T.91/2011/2. számú végzésével 2011. április 26. napján 14 órától 2011. július 24. napján 14 óráig engedélyezte Terhelt2 használatában lévő telefonkészüléken továbbított közlések ellenőrzését és rögzítését. Ezt az engedélyt meghosszabbította a T.91/2011/4. számú végzésével 2011. július 24. napján 14 órától 2011. október 21. napjának 14 órájáig.

[215] A Győri Városi Bíróság T.103/2011/2. számú végzésével 2011. május 17. napján 14 órától 2011. augusztus 13. napjának 14 órájáig, majd a T.103/2011/4. számú végzésével 2011. augusztus 13. napjának 14 órájától 2011. november 10. napján 14 óráig engedélyezte Terhelt2 használatában lévő másik mobiltelefonkészülék által forgalmazott közlések ellenőrzését és rögzítését.

[216] A Győri Városi Bíróság T.91/2011/2. számú végzésével 2011. április 26. napján 14 órától 2011. július 24. napján 14 óráig engedélyezte Terhelt2 használatában lévő telefonkészüléken továbbított közlések ellenőrzését és rögzítését. Ezt az engedélyt meghosszabbította a T.91/2011/4. számú végzésével 2011. július 24. napján 14 órától 2011. október 21. napjának 14 órájáig.

[217] A Győri Városi Bíróság T.91/2011/2. számú végzésével 2011. április 26. napján 14 órától 2011. július 24. napján 14 óráig engedélyezte tanúl (az I.r. vádlott testvére és munkatársa) használatában lévő telefonkészüléken továbbított közlések ellenőrzését és rögzítését.

[218] A Győri Városi Bíróság T.91/2011/2. számú végzésével 2011. május 11. napján 14 órától 2011. augusztus 7. napján 14 óráig, majd a T.97/2011/4. számú végzésével 2011. augusztus 7. napján 14 órától 2011. november 4. napján 14 óráig engedélyezte Terhelt1 I.r. vádlott használatában lévő telefonkészüléken továbbított közlések ellenőrzését és rögzítését.

[219] A fentiekből kitűnik, hogy *a titkos információgyűjtés engedélyezésének határideje még le sem telt*, amikor a NAV Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatóságának feljelentése alapján a NAV Nyugat-dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága a nyomozást 2011. szeptember 19. napján 898/2011. bü. számon elrendelte! Ezt követően a nyomozó hatóság a lehallgatást le is állította. A nyomozás elrendelése tehát a bűncselekmény alapos gyanújának tisztázást követően haladéktalanul megtörtént, mivel a NAV feljelentése folytán értelmezhetővé váltak az addig rögzített telefonbeszélgetések.

[220] A nyomozás elrendelését követően a Győri Városi bíróság T.195/2011/2. számú és T.196/2011/2. számú végzésével titkos adatszerzést is engedélyezett.

[221] A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság elnöke 2011. október 28. napján a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés tényét 2011.El. I.H.7/7/4. számon igazolta.

[222] A Győri Városi Bíróság a 2011. november 2. napján kelt T.224/2011/2. számú végzésével a fentiekben körülírt telefonkészülékeken, a titkos információgyűjtés keretében rögzített – tételeken felsorolt - releváns közleményeinek bizonyítékként történő felhasználását a folyamatban lévő büntetőeljárásban engedélyezte (nyomozati irat II. kötet 589-592. oldal).

[223] A nyomozási bíró az engedélyezés körében – valamennyi adat és irat birtokában - meggyőződött arról, hogy minden tekintetben törvényes volt-e a lehallgatás. Ebből következik, hogy a nyomozás során, a nyílt eljárásban, a nyomozási bíró engedélyére tekintettel törvényesen tárhatta - a nyomozó hatóság, majd - a perbíróság a terhelték elébe a telefonbeszélgetések tartalmát. Amennyiben a nyomozási bíró nem találta volna a szabályoknak megfelelőnek a titkos információgyűjtés módját, nem engedélyezi a bizonyítékként való felhasználást, és sem a nyomozó hatóság, sem az ügyész nem emelhette volna be a vádat alátámasztó bizonyítási anyagba a lehallgatási jegyzőkönyvet.

[224] A védelem a törvényszék mérlegelési tevékenységét kritikával illette abban a tekintetben is, hogy nem oldotta fel a tanúvallomások közötti ellentéteket (pl. a fuvarozók esetében), továbbá indokolatlanul vetett el olyan nyilatkozatokat, amelyek a terhelték (konkrétan Terhelt1 I.r. vádlott) védekezését cáfolták.

[225] A másodfokú bíróság ezzel a kifogással kapcsolatban megjegyzi, hogy a bizonyítékok értékelésének megszokott módja az, hogy a bíróság a vallomás egyes — általában más bizonyítékokkal is megerősített részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapítása során, míg a vallomásnak olyan részeit, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja: mindez nem érinti a mérlegelési tevékenység perrendszerű voltát [BHI 998.41 8.111.].

[226] Az elsőfokú bíróság valamennyi fuvarozó és sofőr vallomását tárgyalás anyagává tette, illetve értékelte, azokat párhuzamba állítva a lehallgatási anyag tartalmával. Ezek teljes összhangot mutattak abban a tekintetben, hogy a Település2i telepre gabonát szállító gépkocsivezetők tevékenységét Terhelt2 II.r. vádlott koordinálta, viszont Terhelt1 I.r. vádlott

és a telepen dolgozó valamennyi beosztottja tisztában volt a termény eredetével, további sorsával, hiszen a mérlegelést, adott esetben a leborítást és tisztítást itt végezték.

[227] Az árut csak akkor kellett leborítani, ha annak a minősége nem volt megfelelő és meg kellett várni, amíg megtisztítják, ami kb. 2,5-3 órát vett igénybe. Ezt követően lehetett tovább szállítani, vissza Szlovákiába. Ha erre - Terhelt2 II.r. és Terhelt1 I.r. vádlottak egyeztetése alapján - nem volt szükség, akkor csak „üres” (a sofőr bediktálta a tára súlyt) és „rakott” mérlegelés történt, melyek időpontja szinte megegyezett, holott nyilvánvalóan nem lehet pár perc alatt felrakodni több tonna gabonát egy teherautóra.

[228] tanú2 tanú a nyomozás alkalmával a fuvarosokkal egyezően adta elő a mérlegelés folyamatát, majd ezt a nyilatkozatát megváltoztatta a tárgyalás során. A bíróság nemcsak azért nem tekintette elfogadhatónak a megváltoztatott nyilatkozatot, mert a tanú családi-munkavállalói kapcsolatban van Terhelt1cel, hanem azért sem, mert az okirati bizonyítékokkal és az egybehangzó, következetes vallomásokkal ellentétes volt.

[229] Ugyanez mondható el Terhelt1 alkalmazotti körének tagjai vallomásairól, amiket a cselekménysorozat lebonyolításában való érintettségük és függőségi viszonyuk folytán csak azon részben lehetett figyelembe venni, amelyben az egyéb, főként objektív bizonyítékok alátámasztották (pl. a mérlegjegyek).

[230] tanú46 tanúvallomását, miszerint nem volt tudomásuk a közösségi beszerzésről, illetve a látszatértékesítésről, azért nem fogadta el az elsőfokú bíróság, mert az ítélet [178] bekezdésében idézett - Terhelt1 I.r. vádlottal folytatott - beszélgetés szerint a Szlovákiából beérkező áru CMR-jét nem kellett lebélyegeznie, csak egy példányt átvenni, a szállítót pedig neki kellett kiállítani a korábbi szállításoknak megfelelően.

[231] Számos vallomás és a lefoglalt fuvarokmányok alátámasztották, miszerint CMR-rel adták át az árut a sofőrök Település2on, amelyből mindenkinek tudnia kellett, hogy közösségi beszerzésből származik a termény. Ha szállítólevél is volt (kevés esetben), az ott készült Terhelt1 telephelyén, azért, hogy a belföldi értékesítés látszatát keltse. A fuvarokmányok hitelessége számos esetben megkérdőjeleződött és a vallomásokból az is kiderült, hogy a sofőrök sokszor a CMR-eket nem is hagyták ott a „magyar vevőnél”, hanem azokat összegyűjtötték és egyben adták át Terhelt2 II.r. vádlottnak vagy valamelyik fiának (pl. tanú26 vallomása).

[232] Nem foghat helyt tehát a védelemnek az az érvelése, hogy ún. „platóról való értékesítés” történt, mivel ténylegesen egyáltalán nem valósult meg az adásvétel. Sokszor ugyanazzal a terményszállítmánnyal több kört is meg kellett tenni a fuvarosnak Szlovákia-Magyarország-Szlovákia útvonalon, mire lepakolhatta az árut (pl. tanú25 és tanú13 vallomása). Ez megannyi adásvételként jelent meg a számlázásban úgy, hogy valós gazdasági esemény; áru- és pénzmozgás nem volt mögötte, ugyanakkor a belföldi beszerzésként feltüntetett ügyletek után felszámított ÁFA levonásra, visszaigénylésre felhasználható bizonylatok keletkeztek.

[233] Még a lepakolás nélküli oda-vissza-odaszállítást végző sofőrök számára is világos vált, hogy ugyanazon áru – adott esetben egy napon belül többször történő - körbeutaztatása az ÁFA visszaigénylés érdekében szükséges.

[234] Megjegyzi a táblabíróság, hogy a „platón történő értékesítés” fogalmát sem a számviteli törvény, sem az ÁFA törvény nem ismeri.

[235] Az eladó Kft5. beszerzési és a s.r.o1. vevői oldalán felmerült – és a jogsegély útján beszerzett - tanúvallomások és okirati bizonyítékok azt a ténybeli következtetést alapozták meg, hogy az üzleti partnerek (mindkét cég nevében) Terhelt2 II.r. vádlottal tárgyaltak, de a

szerződéseket Terhelt3 vagy Terhelt4 III-IV.r. vádlottak írták alá, telefonon kapcsolatot tartottak, a CMR okmányokat adták át, illetve a vételár befizetéseket is intézték.

[236] A s.r.o1-tól megvett terményhez kapcsolódó CMR okmányok szerint az áru Szlovákiában lett felrakva, Település2 vagy Település4 volt a kiszolgáltató hely, átvevőként viszont a magyar belföldi illetőségű Kft5. került feltüntetésre, és magyar sofőrök voltak a fuvarozók.

[237] A szlovák cégektől megvásárolt termények fuvarozására a Kft5. „nevében” Terhelt2 II.r. vádlott adott megbízást minden esetben ő fizette a fuvardíjat és megmondta, hogy a CMR okmányra milyen céges adatokat kell írni.

[238] A nyomozó hatóság, majd az elsőfokú bíróság nagy gondot fordított az igazságügyi könyv- és adószakértői bizonyításra. A 2014. március 23. napján kelt szakvélemény alapján megállapítható volt, hogy 2010 júliusától állt fenn tényállásban körülírt kapcsolat a Kft5. és Terhelt1 egyéni vállalkozó, illetve az általa képviselt Kft4., valamint a s.r.o1 között, oly módon, hogy a Kft5. értékesítésének fő vonala Terhelt1 vállalkozásai felé irányult. A Kft5-től érkezett áru minden esetben a s.r.o1 felé került tovább számlázásra.

[239] Az elsőfokú bíróság elrendelte a szakvélemény kiegészítését annak érdekében, hogy a védelmi érvelés helyességét leellenőrizze. A 2019.szeptember 10. napján elkészült véleményében (126-os utóirat) a szakértő megállapította, hogy a vizsgált időszakban (2011. február-március hónap), amikor a Kft4-nek értékesített, a Kft5. árubeszerzésének forrásai valótlán tartalmú számlákat kibocsátó cégek voltak. A Kft5-nek ezen számlákkal egyenlítődt ki a beszerzési oldal, mivel egyébként negatív készlete lett volna, vagyis; mintha többet adott volna el, mint amennyit vásárolt. Ez csak akkor lett volna lehetséges, ha korábbi időszakban beszerzett készleteket értékesített volna, azonban tároló hely híján ez kizárt. Az adatok tehát nagyon árulkodóak, mert a valótlán tartalmú számlákkal a beszerzés és értékesítése mérlege ugyan összhangba került, azonban úgy látszik, mintha beszerzési áron alul értékesítette volna a készletét.

[240] Terhelt1 egyéni vállalkozóként 2010. szeptember és 2011. február közötti időszakban vett részt a vádiratban körülírt folyamatban és látványosan emelkedett meg a közösségi értékesítése. Az is látszik, hogy ebben az időintervallumban folyamatosan visszaigénylő pozícióban volt ÁFA szempontjából; az értékesítés után fizetendő adó összegét sokszorosan meghaladta a levonható adó mértéke. A belföldi beszerzéseit fedezték a belföldi eladásai, és a Kft5., (kis mértékben) a Kft6. és a Kft7. féle beszerzések biztosították - a könyvelés szerint – a s.r.o1 felé történt értékesítést.

[241] Ebből egyértelműen levonható az a következtetés, hogy a Kft5. részéről Terhelt1 ev. felé való értékesítés áralapja részben közösségi beszerzésből, részben a valótlán számlák tartalmából képződött.

[242] Nyilvánvaló, hogy amit a Kft5. ténylegesen nem vásárolt meg (a Bt1-től, a Kft12-től, a Kft14-től, a Kft2t-től, a Kft3-tól), az tovább sem adhatta, tehát ezekről az „adásvételekről” kiállított számlák alapján Terhelt1 egyik vállalkozása sem élhetett adólevonási joggal.

[243] Márpedig a vád tárgyává tett költségvetési csalás bűncselekménye szempontjából a bizonyítandó tény, hogy a Terhelt1 ev. és a Kft4. könyvelésbe beállított és az ÁFA levonási jog gyakorlása körében az adóbevallásban felhasznált számlák hitelesnek tekinthetők-e; az azokban foglalt gazdasági események maradéktalanul megvalósultak-e, továbbá azok között a gazdasági társaságok között mentek-e végbe, akik kiállítóként és befogadóként rögzítve lettek.

[244] Itt tér ki a másodfokú bíróság a védelmi fellebbezésekben megjelölt EUB ítéletre és a HÉA Irányelvre, mert 2015-től kezdődően konzekvens a közigazgatási bírói gyakorlat abban, miszerint az adólevonási jogot a hiteles számla alapozza meg.

[245] Az uniós joggyakorlatra történő hivatkozás annyiban megalapozott, hogy korábban a magyar adóhatóságnak a gyakorlata az volt, hogy a számla befogadójának is igazolnia kellett, miszerint a számlák, amelyeket ő befogad, és amelyre ÁFA-levonási jogot alapít, hitelesek, megfelelően kiállítottak és az ÁFA megfizetése megtörtént.

[246] Az Európai Unió Bírósága megállapította, hogy a közös hozzáadott értékadórendszerrel szóló 2006/112. EK tanácsi irányelvet sérti meg az a nemzeti adóhatóság, amikor megtagadja az adóalany által fizetendő hozzáadott érték adóösszegéből a számára teljesített szolgáltatások után előzetesen felszámított adóösszegének levonását amiatt, hogy az e szolgáltatásokra vonatkozó számlakibocsátója, vagy annak valamely alvállalkozója szabálytalanságot követett el anélkül, hogy ezen adóhatóság objektív körülmények alapján bizonyítaná azt, hogy az érintett adóalany tudta vagy tudnia kellett volna, miszerint a levonási jogának megalapozására felhozott ügylettel az említett számlakibocsátó, vagy a szolgáltató láncban korábban közreműködő gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vesz részt.

[247] A levonási jog valóban nem tagadható meg kizárólag azon az alapon, hogy a számla befogadója nem győződött meg arról, miszerint a levonási joga gyakorlásául alapul szolgáló termékekre vonatkozó számla kibocsátója adóalanyának minősül-e, rendelkezik-e valójában a szóban forgó termékekkel, képes-e azok szállítására, illetőleg, hogy adóbevallási- és fizetési kötelezettségének eleget tesz-e. Az az indok sem elegendő, hogy az említett számlán kívül a levonási jog gyakorlója nem rendelkezik más irattal, amely bizonyítaná az említett körülmények fennállását.

[248] Az is tény, hogy minden gazdálkodónak joga van a számára legelőnyösebb adózási módozatot választani, tehát az adóoptimalizálás – adott esetben egy közvetítő, viszonteladó cég közbeiktatása - önmagában nem teszi a gazdasági eseményt törvénytelené.

[249] A magyar adóhatóság sokszor megvonja a gyártó számlája alapján a kereskedőtől az áfalevonási jogot, ha úgy látja, hogy pl. a gyártó pontosan meghatározza az árakat, a piacot, közvetlenül folytatja le az ártárgyalásokat a vevőkkel stb. Arra szokott ilyenkor hivatkozni, hogy valójában nem a gyártó és a forgalmazó, hanem közvetlenül a gyártó és a vevő között valósult meg az értékesítés, így a kereskedő olyan termékről fogadott be számlát, ami felett saját nevében nem rendelkezett, csak bonyolítóként járt el.

[250] Megjegyzendő, hogy ezt a NAV-értelmezést az Európai Bíróság ítélezési gyakorlata is alátámasztja, ha a forgalmazó bekapcsolására csak „papíron” került sor, és annak eredményeképpen a HÉA alapelveivel ellentétes adóelőnyre tennének szert a felek. *(Pontosan erről szól a védők által felhívott C-103/09. sz. Weald Leasing-ügy, és a C-653/11. sz. Newey-ügy.)*

[251] Lényeges, hogy mindez a közigazgatási és adóigazgatási eljárásra vonatkozik. A büntetőeljáráshoz más szabályok érvényesülnek. A büntetőjogban a bíróságnak azt kell bizonyítania, hogy az elkövető (legalább eshetőlegesen) szándékkal szegte meg az adózással kapcsolatos szabályokat, ugyanis az adócsalásnak, költségvetési csalásnak nincsen gondatlan alakzata.

[252] A büntetőbírósnak - függetlenül az EUB ítéletek iránymutatásától - azt kell megállapítani, hogy az elkövető szándéka kiterjedt az adózással összefüggő kötelezettség megszegésére és ennek eredményeként az adóhiány, mint eredmény előidézésére.

[253] A büntető bírósági eljárásban a bűnfelelősség elve szerint mindig a tényfeltáró munka alapján lehet a vádlott tudattartalmára következtetni, illetve a felróható szándékos magatartás bizonyítottasága esetén a bűnösséget adócsalásban megállapítani.

[254] Ennek a tényfeltáró munkának pedig az lett az eredménye, hogy Terhelt1 I.r. vádlott a cégei képviseletében nem a törvény által megengedett, számára előnyösebb adózási módszerhez folyamodott, hanem valótlan gazdasági eseményekről kiállított hamis tartalmú – ekként adólevonási jog gyakorlására alkalmatlan – számviteli bizonylatok könyvelésbe és adóbevallásba történő beállításával jogosulatlanul ÁFA-t igényelt vissza.

[255] Ezt a következtetést teljes mértékig alátámasztotta az igazságügyi könyv- és adószakértő vizsgálatának azon része is, amely a fuvarozásban résztvevő gazdasági társaságok által rendelkezésre bocsátott iratok alapján az árubeszerzési-értékesítési-szállítási folyamat, illetve Terhelt1 cégeinek telephelyein elvégzett mérlegelés, lepapírozás módjának bemutatására vonatkozott.

[256] A szakértő azért választotta azt a – védők által sérelmezett, de a bíróság által elfogadott – munkamódszert, hogy egy forgalmas hónap (2011. február) mérlegjegyeit és kapcsolódó fuvarokmányait feldolgozva írja le a gyakorlatot, mert itt volt leginkább teljes az iratanyag. Ez a vizsgálat egyébként kizárólag arra szolgált, hogy a számlák elemzéséből és a fuvarozók vallomásaiból megismert folyamatot okirati bizonyítékokkal is alátámassza.

[257] Az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény elemzése körében kitért arra, hogy a Kft5. által a tanú43 cégeitől befogadott számlákhoz kapcsolódó fuvarokmányokhoz Szlovákiából induló értékesítés kapcsolódott, ahogy a Terhelt6 VI.r. vádlott által képviselt Bt1. által kiállított számlához is. A Kft12. esetében iratanyag nem volt fellelhető, de a többi beszállító gazdasági társaság esetében is az volt megállapítható az adóhatósági eljárás során, hogy nem történtek meg a Kft5. által befogadott számlákban körülírt gazdasági események. Ezekre a számlákra a cégnek azért volt szüksége, hogy mentesüljön az értékesítés után fizetendő ÁFA kötelezettség alól, majd továbbszámázott Terhelt1 cégei felé, megnyitva ezzel az ÁFA visszaigénylési lehetőséget.

[258] Az adóhatósági ellenőrzés kimutatta a Kft5. kapcsán, hogy a beszerzési bizonylatokon szerepeltetett terménymennyiségek nem egyeznek a vevő részére eladásként feltüntetett mennyiségekkel, sem napi bontásban, sem időszakonként összesítve. A Kft. készletezésre alkalmas székhellyel vagy telephellyel nem rendelkezett, raktárkészlete nem volt, a társaság bizonylatai között raktározási költségek sem kerültek elszámolásra.

[259] Ezen felül a tényállásban nevesített cégektől befogadott számlák fiktivitását igazolta az a kimutatás is, mely szerint 1 milliárd forintot meghaladó tagi kölcsön nyújtása történt a Kft5-ben, a számlák kiegyenlítése ebből történt, melyből 800 milliós tétel visszavételezésre is került a vételár befolyásakor. Az ilyen jelentős tagi kölcsön befizetés és visszafizetés nem feleltethető meg a normál gazdálkodásnak.

[260] Tekintve, hogy a Kft5. vonatkozásában a nyomozó hatóság a 2015. február 27. napján kelt 897-504/2011. bü. számú határozatával (nyomozati iratok 14304. oldal) az adócsalás büntette miatt a Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak ellen folyó büntető eljárást bűncselekmény hiányában megszüntette - azzal az indokolással, hogy nem

bizonyítható, miszerint a s.r.o1. felé leszámházott gazdasági események nem történtek meg -, csak a Terhelt1 cégei részére történt tovább számházással összefüggő bűncselekmények tekintetében történhetett meg a II-III-IV.r. vádlottak büntetőjogi felelősségének vizsgálata.

[261] *Terhelt5 V.r. vádlott* részletes beismerő vallomást tett, melyben elmondta, hogy Terhelt2 II.r. vádlott vette fel 2010 őszén számházati munkakörbe a Kft5-hez. A Kft5. könyházását végző Terhelt5 V.r. vádlott Terhelt2 II.r. vádlottól elmondta, hogy tőle kapta a fizetését készpénzben, a lakásukon is vagy tőle, vagy Terhelt3 III.r. vádlottól kapta a bizonylatokat, a céggel kapcsolatos kérdésekre II.r. vádlott tudott válaszolni.

[262] A tanú43 nevéhez köthető cégek (Kft14, Kft3., Kft2.) részéről - mint a Kft5. beszállítóitól - soha nem látott más iratokat, mint számlákat, amiket postán vagy Terhelt2 II.r. vádlottól kapott meg. Értékesítési oldalon a Terhelt1 cégeiben dolgozó tanú1nal egyeztetett, mivel a 3 cégtől szármázó számlákon feltüntetett áru minden esetben ide lett eladva. Mivel a Kft5. tároló kapacitással nem rendelkezett, tanú43 meg nem hozott a számlákhoz fuvarokmányokat, illetve mérlegjegyeket, világossá vált az V.r. vádlott számára, hogy csak beszámházás történik, mely mögött áru nincsen.

[263] Az V.r. vádlott elmondta, hogy a terhére rótt 56 db számlát, 3 cég nevében (2010. október 1. napjától 2011. március 21-ig terjedő dátummal) Terhelt2 II.r. vádlott utasítására készítette egyetlen alkalommal, 2011. márciusának végén, mivel a főnökétől azt a tájékoztatást kapta, hogy az eredeti számlák rontottak, ezért újra ki kell állítani őket. tanú43 ekkor személyesen jelent meg náluk, hozott új számlatömböket. Az V.r. vádlott tudta, hogy ez nem az ő feladata lenne, hanem tanú43é, mint ügyvezetőé, meg azzal is tisztában volt, hogy előző gazdasági évre, illetve lezárt adózási időszakra vonatkozóan utólag nem állítható ki számházati szempontból szabályos és hiteles bizonylat.

[264] tanú43 gyanúsítotti nyilatkozatában (nyomozati irat 14345. oldal), valamint az igazságügyi írásszakértő megerősítette Terhelt5 V.r. vádlott vallomását. tanú43 is mindig Terhelt2 II.r. vádlott utasításainak megfelelően számházott és postán küldte el azokat a Kft5. címére. A számlatömbök, amikbe a számlákat az V.r. vádlottnak ki kellett állítani, a feltüntetett teljesítési idők eltelte után lettek megvásárolva.

[265] A nyomozás során elhunyt gyanúsított cégeinek bankszámláin az adott időszakban semmilyen pénzmozgás nem volt, a Kft5. nem utalta oda a vételárat és semmilyen, a teljesítést igazoló fuvarokmány nem volt, ami a tényleges árumozgást igazolta volna.

[266] A tanú44 volt VII.r. és Terhelt8 VIII.r. vádlottakhoz köthető Kft12. tekintetében is részletesen elemezte az elsőfokú bíróság, hogy mely vallomások és egyéb bizonyítékok alapján vonható le az a következtetés, miszerint a Kft5. részére kiállított számlák mögött valós gazdasági esemény nem volt és a kiállítás célja kizárólag az adójogszabályok kijátszása volt.

[267] tanú44 a nyomozás során tanúként vallotta, hogy Terhelt8 VIII.r. vádlott adott neki meghatalmazást a Kft12. nevében történő eljáráshoz. Számlatömböt is kapott és a VIII.r. vádlott mondta meg neki, hogy milyen adatokkal töltsé ki a számlákat. Feladata az volt, hogy telephelyekre menjen, ahonnan a lepecsételt mérlegjegyeket összegyűjtötte és átadta Terhelt8nek. Az elé tárt számlákról elmondta, hogy azokat ő töltötte ki, egy részét Terhelt8 VIII. r. vádlott társaságában, másik részét telefonon diktálta neki a VIII.r. vádlott.

[268] tanú8 is adott neki meghatalmazást, hogy eljárjon az GmbH1 nevében, mely cégnél ugyanaz volt a feladata; súlyokat kellett ellenőriznie és elhoznia a mérlegjegyeket. Ha tanú8

külföldön volt, olyan feladata is volt, hogy Terhelt2 II.r. vádlott vagy a fiai vittek neki pénzt, melyet be kellett fizetnie a bankban az GmbH1 számlájára.

[269] tanú7, aki 2011.március 2-ig volt a Kft12. ügyvezetője, elmondta, hogy tanú8 felajánlására lett a kft. vezető tisztségviselője, gabonakereskedelem lett volna a tevékenységi kör, melyért jutalékot kapott volna. Tudomása szerint a cég nem végzett gazdasági tevékenységet, ő számlákat nem állított ki. Írt egy meghatalmazást tanú44nek, hogy eljárhat tárgyalni, és üzletet kötni a Kft12. nevében, így tudott együtt tárgyalni tanú8tel.

[270] tanú44 2011 márciusában lett a Kft12. ügyvezetője Terhelt8 VIII.r. vádlott ajánlására, ő fizetett is helyette a cégért. tanú44 teljeskörű meghatalmazást adott Terhelt8 VIII.r. vádlottnak, hogy eljárhat a Kft12. nevében

[271] Az elsőfokú bíróság megállapította Terhelt8 VIII.r. vádlott bűnsegédi bűnrészességét a Kft5. részére kiállított hamis tartalmú számlákkal összefüggésben, amelyek tovább számlázása után Terhelt1 I.r. vádlott által lettek felhasználva jogtalan ÁFA visszaigénylésre.

[272] A Terhelt6 VI.r. vádlott által képviselt Bt1. által - a Kft9-től befogadott és - a Kft5. részére, 672 tonna repce eladásáról kiállított számla vonatkozásában az elsőfokú bíróság nagy alaposággal, hosszan elemezte a személyi és okirati bizonyítékokat az ítélet 51-60. oldalán.

[273] A VI.r. vádlott ellentmondásos vallomásokat tett az eljárás folyamán, még azt is tagadva, hogy ismerte volna személyesen Terhelt2 II.r. és Terhelt1 I.r. vádlottat és cégeiket. Végül eljutott odáig, hogy a II.r. vádlottal többször is beszélt telefonon a repceügylet kapcsán, valamint Terhelt1cel is volt kontaktusa, amikor termény tárolására alkalmas telephelyet keresett. Egyébként a közvetítőkön – tanú30, tanú37 – keresztül bonyolította a Kft9-től való vásárlást és a Kft5. részére történő értékesítést.

[274] Ragaszkodott ahhoz az állításához, hogy kellő körültekintéssel, illetve jóhiszeműen, a törvényeknek megfelelően járt el az adásvétel, számlabefogadás és kiállítás során, azonban az elsőfokú bíróság által felkutatott dokumentumok, a Kecskeméti Törvényszéken folyamatban lévő másik eljárásban feltárt összefüggések, az ügyletben érintett valamennyi személy kihallgatása és a szakértői vélemény adatai megcáfolták ezt a védekezést.

[275] A repcét eladó Kft9. ügyvezetője 2010. szeptember 30. napján – a számla kiállításának időpontjában – tanú31 (tanú58) volt, aki az üzletről nem tudott, a cég adószámát pedig felfüggesztették szeptember 10. napján, melynek ténye szeptember 30-án közzétételre került. Ebből következik, hogy hiteles számla kibocsátására nem is volt jogosult a Kft9. képviselője.

[276] A Bt1-nek az Erste Bank Hungary Zrt-nél vezetett bankszámláján 2010. szeptember hónapban csak a Kft8.-tól érkezett jóváírás, míg a készpénzfelvételek mellett terhelésként a Kft15. és a Kft16. felé megvalósuló utalások jelentek meg. Szeptember 27. napján is csak a Kft8.-tól érkezett két részletben egy jelentősebb (10.932.400 Ft összegű) utalás. Mind a Terhelt6 VI r. vádlott által a Kft9.-től befogadott, mind a Kft5. felé kiállított számla utalásos számla volt, ennek ellenére a bt. bankszámláján a vádbéli ügyletre utaló pénzmozgás nem volt kimutatható. Ebben az időszakban a Kecskeméti Törvényszék előtti büntetőügyben érintett gazdasági társaságok jelentek meg partnercéggként (I.B.73/2014/247. számú ítéletében megállapított tényállás), mely összefüggéseket az elsőfokú bíróság feltárta és értékelte a [161] bekezdésben.

[277] Megállapítható volt, hogy a 2010. szeptember 30-án kiállított számlák nem a Bt1. által, egyéb ügyletek bizonylatolására használt számlatömbben lettek kiállítva, tehát a rendes üzletmenettől elkülönülten kezelte ezeket Terhelt6.

[278] Az újabb kiegészítő szakértői vizsgálat kimutatta (143. számú utóirat), hogy a gazdasági társaság utóbb a számlákat az ÁFA analitikában szerepeltette, mivel a Kft5. felé

kiállított számla a kft. fizetendő áfa tételei között, míg a Kft9. számlája a levonható áfa tételei között fellelhető volt. Azonban a Bt1. áfabevallási kötelezettségének 2010. III. negyedév tekintetében jóval határidőn túl, 2010. november 24. napján tett eleget, önellenőrzéssel. Ez mit sem változtat azon a tényen, hogy a gazdasági esemény nem a számlákban foglalt adóalanyok között ment végbe.

[279] A repce eredete sem állapítható meg, csak az, hogy nem a Kft9-től származott. Ugyanígy a szállítmány sorsa sem ismert, mivel Terhelt6 VI.r. vádlott nem látta a Kft13.-tól megvásárolt és a Kft5. részére továbbértékesített terményt, a fel-és lerakodás helyéről nem bírt információval, aállítás körülményeiről sem tudott semmit, csak egy kimutatást kapott a szállítójárművek rendszámáról és a súlyokról, azonban a megjelölt járművek teljesen más útvonalon közlekedtek és közösségi termékbeszerzésben voltak a szállító gépjárművek.

[280] A 672 tonna repceből kb. 126,12 tonnát számlázott le a Kft5. Terhelt1 egyéni vállalkozónak, de az a termény a szlovák s.r.o2 feladóhoz köthető. Ha az s.r.o2-hoz a Bt1.-től került volna az áru, a számlázás fiktitívása ugyanúgy megállapítható lenne, hiszen Terhelt6 VI.r. vádlott a Bt1. nevében nem a szlovák társaságnak, hanem a Kft5-nek számlázott.

[281] A Terhelt1 e.v. felé a Kft5. által kiállított számla sem minősült hiteles bizonylatnak, az alapján áfalevonási jog nem volt érvényesíthető.

[282] A bizonyítékértékelés alapján minden kétséget kizáróan megállapítható volt tehát, hogy Terhelt1 I.r. vádlott egyéni vállalkozásának és a Kft4-nek a közbeiktatásával Terhelt2 II.r. vádlott és fiai - Terhelt3 III.r., illetve Terhelt4 IV.r. vádlott – érdekeltségi körükbe tartozó Kft5. és s.r.o1. a különböző forrásokból beszerzett gabonát körbe fuvarozták: szlovák feladással a magyar telephelyen átpapírozással, majd ismételten Szlovákiába történő kiszállítással.

[283] *Terhelt1 I.r. vádlott tudattartalmának vizsgálata körében* a védelem a fellebbezésében is hivatkozott a nyomozati iratok 2309-2323. oldalon elfekvő, 2011. február hónapra vonatkozó táblázati kimutatásra, mely alapján a szakértő CMR okmányokról egyetlen esetben nem tesz említést a bemeneti fuvaroknál a mérlegjegyek mellékleteként. Az elsőfokú bíróság az ítélete [184] bekezdésében részletesen indokolta - a fuvarosok vallomásaira is hivatkozva -, hogy a tanúvallomásokhoz csatolt fuvarokmányok között szállítólevél mellett CMR is feltalálható volt, illetve magából a táblázatból is kitűnik, miszerint nem minden esetben képezte a mérlegjegy mellékletét szállítólevél, illetve átvételi elismervény. Ez ugyancsak cáfolja Terhelt1 I.r. vádlott védekezését, miszerint az áru a Kft5-től hozzá minden esetben szállítólevélen érkezett. A kimutatás is jól tükrözte, hogy a Kft5-től bejövő termény azonnal továbbszállításra került, ugyanazon járművel a s.r.o1. részére.

[284] A törvényszék arra is rámutatott, hogy a belföldi értékesítés látszatának igazolását szolgálták azon származási és szállítói nyilatkozatok, melyek az I.r. vádlott vállalkozásai részére értékesített áru magyar eredetéről a Kft5. nevében kerültek kiállításra. Ezek azonban a Település2on lefoglalt számítógépről kerültek elő, a szállítási szerződésekkel együtt, mely alapján nem vitás, hogy azokat Terhelt1 I.r. vádlott saját érdekében, büntetőjogi felelősségre vonhatósága kikerülése céljából készítette.

[285] *A Terhelt1 I.r. vádlott és a Terhelt2 II.r., illetve a III-IV.r vádlottak között fennállt bűnös kapcsolat és együttműködés* fennállására szolgált lényeges bizonyítékul tanú33 vallomása, melyet az elsőfokú bíróság részletesen bemutatott az ítélet [187-188] bekezdéseiben.

[286] A tanú az Kft17. ügyvezetője volt és 2009-től állt Terhelt2 II.r. vádlottal üzleti kapcsolatban, akivel megállapodtak, hogy a tanú neki értékesíti a külföldről megvásárolt terményt a közösségi értékesítés szabályai szerint. A II.r. vádlott volt a fuvarszervező, ő szállította a terményt és ő biztosította a tárolási telephelyet is, azonban a tanú bizalmát kihasználva közvetlenül Magyarországra értékesítette az Kft17. által megvásárolt terményt.

[287] tanú33 tanú elmondta, hogy Terhelt1 I.r. vádlottat nem ismeri, vele személyesen nem találkozott, de telefonon beszéltek több alkalommal, mivel az I.r. vádlott igazolta vissza, hogy a tanú cége által megvásárolt termény megérkezett az ő Település2i telephelyére.

[288] Terhelt2 II.r. vádlott a családtagjai - Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak - útján fizetett be a tanú cégének a vételárat a szlovák bankszámlájára. tanú33 nem tudott arról, hogy kapcsolata lett volna a Kft5-vel, számára egy a magánnyomozás során derült ki, hogy egy „áfacsalo” cégláncolat tagja, és csak az eljárás megindulása után értesült az s.r.o3. és a s.r.o4. társaságokról, melyeknek szintén Terhelt2 II.r. vádlott volt a képviselője.

[289] tanú33 tanú megerősítette, hogy a Kft4-vel vagy a Terhelt1 e.v.-vel nem volt kapcsolatban, az Kft17. képviseletében nem kötött sem tárolási, sem más szerződést Terhelt1 I.r. vádlottal. Viszont Terhelt2 II.r. vádlottnál is volt egy Kft17-s bélyegző, mellyel érkezett a Szlovákiából bejövő terményt.

[290] Mindezekből egyértelműen kitűnik, hogy Terhelt2 II.r. vádlott volt az, aki szervezte az Kft17. által - az s.r.o2 és az Ltd1. szlovák társaságoktól - vásárolt termény Magyarországra történő szállítását, azonban ezt II.r. vádlott tanú33 tudta nélkül értékesítette. A Szlovákiából behozott áru közvetlenül Település2ra került beszállításra. Az Kft17. által vásárolt termény beérkezéséről Terhelt1 I.r. vádlott is tudott, hiszen tanú33nak igazolta vissza telefonon az áru megérkezését. A CMR okmányok szerint pedig nem kétséges, hogy ugyanazon mennyiségű repce került aztán továbbszállításra és Terhelt1 e.v. által értékesítve a s.r.o1. részére.

[291] Terhelt1 I.r. vádlott számára tehát nagyon hamar ki kellett derülnie az, hogy milyen rokon kapcsolat van a II.r. és a III-IV.r. vádlottak között. Elismerte, hogy már a s.r.o1-val való kapcsolat idején kiderült számára a rokonság, így 2010 júliusát követően Terhelt1 I.r. vádlott minden bizonnyal tudatában volt annak, hogy vállalkozásai beszállítóját és vevőjét ugyanaz a személyi kör irányítja.

[292] Az elsőfokú bíróság tehát teljes mértékig megalapozottan vonta le azt a következtetést, miszerint Terhelt1 I.r. vádlott a kereskedelmi tevékenység valós kockázata nélkül csupán közvetítői szerepet töltött be Terhelt2 II.r. vádlott irányítása alatt álló két társaság között.

[293] A Település2i vagy a Település4i telepre beérkező és onnan távozó tehergépjárművek le- és felrakodást a valóságban nem végeztek, csak abban az esetben, ha a beszállított terményt tisztítani kellett annak minősége miatt, a telephelyen csupán a mérlegelés látszatát keltették. A mérlegjegyeken Terhelt1 I.r. vádlott utasítására mérés helyett kézi bejegyzéssel pótolták a szállítójárművek tára súlyát, így I.r. vádlott tudatában volt mérlegelés színlelt folyamatával. Az I.r. vádlott mérlegirodájában a s.r.o1. bélyegzőjével kitöltötték a CMR-eket, és bemondás alapján állították ki a mérlegjegyeket.

[294] A normál kereskedelmi tevékenység esetében felmerülő költségek és kockázatok nélkül jutott Terhelt1 I.r. vádlott 8%-os nyereséghez egy-egy ügylet során, tevékenysége a bruttó értéken vásárlás és nettó értéken értékesítés különbözeteként jelentkező ÁFA visszaigénylésére korlátozódott, így bármilyen kockázat nélkül a normál piaci ügyletek során elérhetetlen haszonhoz juthatott.

[295] Terhelt1 I.r. vádlott már az elért anyagi előny alapján is tisztában volt azzal, hogy olyan folyamatokban vesz részt, mely a normál gazdasági működésnek és piaci viszonyoknak nem felel meg.

[296] Az I.r. vádlott magatartásának tudatosságát és a törvénytelen ÁFA visszaigénylések jogkövetkezményére való felkészülését mi sem jellemzi jobban, minthogy a terhelt a nyomozás megindulása után rövid idővel - a Név1 Takarékszövetkezetnél vezetett - egyéni vállalkozói bankszámlájáról 2011. november 17-én 58 millió forintot, december 2-én 100 millió forintot, december 15-én 44 millió forintot, a Kft4. bankszámlájáról ugyanezen a napon 20 millió forintot felvett, eltüntetve a gazdálkodó egységek pénzeszközeit.

[297] A lakásán 2012. június 5. napján lefoglalt 41.520 € is a Takarékszövetkezetnél vezetett devizaszámláról származhatott, mivel a pénzkötegen rajta volt a pénzintézet kötegelő szalagja 2011. november 17. napi dátummal (nyomozati irat III. kötet 1243. és 1265. oldal).

[298] A Kft5. és a s.r.o1. tekintetében az érdemi döntéseket Terhelt2 II.r. vádlott hozta, ezen társaságok irányítását ténylegesen ő látta el. Folyamatosan egyeztetett Terhelt1 I.r. vádlottal, a telephelyen dolgozó alkalmazottakkal és a fuvarozókat irányította.

[299] Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak szerepével kapcsolatban is a fuvaros tanúk vallomásaiból, illetve a jogsegély útján beszerzett iratokból és a külföldi cégvezetők nyilatkozataiból tudott az elsőfokú bíróság a tudattartalmukra következtetni.

[300] Terhelt3 III.r. vádlott védője a fellebbezésében is arra hivatkozott, hogy a terhelt a 2010. áprilisi motorbalesete után orvosi kezelés alatt állt, ezért a Kft5. és a s.r.o1. társaságokat érintő gazdasági folyamatokban nem vett részt.

[301] Ennek cáfolatát a fuvarosok vallomása adta, ugyanis a többségük a tárgyaláson azonosította a Név5 testvéreket, akikkel személyesen találkoztak a szállítások során. A tanúk elmondták, hogy volt, amikor a Terhelt2 II.r. vádlott és fiai irányították a felrakodást, sőt néha Terhelt1 I.r. vádlott telepén is jelen voltak, illetve ők keresték fel a kuncsaftokat, hogy van-e eladó árujuk (tanú11 és tanú14 vallomása).

[302] tanú13 tanú a III-IV.r. vádlottal olyankor találkozott, ha Terhelt2 II.r. vádlott családi házához kellett vinni a papírokat, ekkor a fuvarokmányokat adta át ott nekik.

[303] tanú48 tanú a Bt2. alkalmazottjaként végzett szállításokat Magyarországról Szlovákiába a II.r. vádlott megbízásából, vele és a fiaival volt kapcsolatban. A fuvarozást a II.r. vádlott irányította Magyarországon, amikor felrakodtak, majd kint Szlovákiában a II.r. vádlott vagy a fiai vették át az árut, akik aláírták a CMR-t, leigazolták a menetlevelet.

[304] tanú17 . tanú a vallomása szerint rendszeresen találkozott a II.r. vádlott fiaival Szlovákiában, szervezték a felrakodást, segítették a szállítások lebonyolítását, a banki dolgokat is intézték.

[305] A védő kérte, hogy a III-IV.r. vádlottak vonatkozásában a tényállásból mellőzze a másodfokú bíróság az ítélet [58] bekezdésében felsorolt – a Kft5. által Terhelt1 egyéni vállalkozása számára kiállított – fiktív számlák közül a 2010. július 23. napján kelt 2 darab; 563.850 forint és 2.263.500 forint ÁFA tartalmú számlát, mivel a terheltek csak 2010. július 26. napjától voltak felelős képviselői a Kft5-nek, tehát e bizonylatok kiállításában nem vettek részt.

[306] A táblabíróság álláspontja szerint azonban a III-IV.r. vádlott már ügyvezetőként felelt a két megjelölt számlának a könyvelésben, ÁFA analitikában és adóbevallásban történő

felhasználásakor, hiszen ezen számviteli és adózási aktusokra nyilvánvalóan 2010. július 26. napja után, a második negyedéves, illetve a július havi gazdasági eseményekre vonatkozó bevallási időszakban került sor.

[307] Az elsőfokú bíróság megindokolta, hogy miért tette azt a megállapítást, miszerint a Kft5. cégnyilvántartásba bejegyzett ügyvezetői Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak voltak, a kft. tényleges működtetését mégis Terhelt2 II.r. vádlott végezte. A III.r. és IV.r. vádlottak elfogadták és belenyugodtak a II.r. vádlott döntéseibe, ezek végrehajtásához - az ügyvezetői pozíciójukból fakadó aláírás, adminisztráció, illetve banki műveletek végzése során - segítséget nyújtottak.

[308] A törvényszék tanú4, tanú5, tanú6 vallomásai alapján arra is rámutatott, hogy a Kft5-t és a s.r.01-t olyan személyeknek adták el, akik az átvétel körülményeiről nem bírtak tudomással, a társaságokat nem is akarták működtetni. Ennek nyilvánvalóan az volt a célja, hogy Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak az adóeljárást, a tényállás felderítését és a felelősségre vonásukat megnehezítsék, megakadályozzák.

[309] Az a körülmény, hogy a két társaság képviselői sem a magyar, sem a szlovák adóhatósággal nem működtek együtt, szintén azt a következtetést erősíti, hogy Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak tudatában voltak az általuk folytatott ügyletek törvénytelenységét, ekként cselekvőségük szándékos volta nem volt kétséges.

[310] A törvényszék ítéletének [202-203] nagyon helyesen fejtette ki, hogy adólevonási jog gyakorlására nem alkalmas az a számla, amelyen feltüntetett gazdasági esemény egyáltalán nem vagy nem azon felek között jött létre.

[311] A jogirodalom szerint az Áfa tv. 127.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján az ÁFA levonási joggyakorlásának tárgyi feltétele az ügyletet tanúsító számla. Ennek kötelező adattartalmát az Áfatv.169.§-a határozza meg. A Terhelt1 I.r. vádlott által vezetett gazdasági társaságok - mint az Sztv. hatálya alá tartozó gazdálkodók - által befogadott, könyvelésükbe és az ÁFA analitikába beállított, ÁFA levonási jogtárgy feltételeként kezelt számlákkal szemben alapvető követelmény, hogy azok megfeleljenek az Sztv. 15.§ (3) bekezdése által definiált valóság elvének: a könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatóknak, bizonyíthatóknak, kívülállók által is megállapíthatóknak kell lenniük.

[312] A „kívülállók” kategóriájába beletartozik, mások mellett az adóhatóság és a bíróság is.

[313] Amennyiben a számlában szereplő adatokra nézve megvalósul az Sztv. szerinti valóság elve, a számla hiteles, alapítható rá ÁFA levonási jog. A kívülállók számára való azonosíthatóság azonban csak írásbeliségen alapulhat. A számla kiállítás alapjául szolgáló gazdasági esemény megvalósulása kapcsán a az ügyletben résztvevők vallomásai alkalmasak lehetnek a számla egyes adatainak megerősítésére, vagy éppen kétségesé tételére, de a tartalmi hiányosságok pótlására nem. A számla tartalmi hitelességének igazolására, a számlán kívüli okmányok, különösen a szigorú számadásúak alkalmasak (AVÉ 2019/3.). Ilyen iratok jelen ügyben nem álltak rendelkezésre, ezzel szemben a számlakibocsátóknak tulajdonított bizonylatok nem a valóságot tükrözték.

[314] Ezért a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság kétséget kizáróan állapíthatta meg, hogy Terhelt1 I.r. vádlott és a II-IV.r. vádlottak célja az általuk kialakított számlázási láncolatban jogtalan adóelőnyök elérésére irányult. Valamennyien tudatában voltak annak, hogy a Terhelt6 VI.r. vádlott által képviselt Bt1., a tanú44 VII.r. és Terhelt8

VIII.r. vádlotthoz köthető Kft^{12.}, továbbá a tanú⁴³ által vezetett Kft¹⁴, Kft³ és Kft^{2.} társaságok által kiállított számlák szerinti beszerzések a valóságban nem mentek végbe, a hasonló volumenű adásvételről - a Kft^{5.} által I.r. vádlott vállalkozásai felé - továbbszámolt értékesítés nem valósult meg, a számlák szerinti mennyiségű áru nem került a valóságban eladásra. Ezekkel a körülményekkel minden beszámoló cégképviselő tisztában volt.

[315] Terhelt¹ I.r. vádlott ennek tudatában az ennek megfelelő volumenű értékesítést színlelő számlákat elhelyezte a vállalkozásai könyvelésében, hogy adólevonási jogot érvényesíthessen, továbbá a s.r.o.l. felé maga is továbbszámolt egyrészt azért, hogy a közösségi értékesítés látszatát fenntartsa, másrészt, hogy az áfafizetési kötelezettséget elkerülje.

[316] Az elsőfokú bíróság tehát a törvényesen beszerzett bizonyítékok logikus és teljes körű értékelésével megalapozott tényállást állapított meg. A felmentésre irányuló fellebbezésekben kifejtett védői érvelés csupán a bizonyítékok felülmérlegelését célozta, amely azonos bizonyítási anyag mellett a másodfokú eljárásban nem lehetséges.

[317] A megalapozott tényállásban Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint, az iratok tartalma alapján, csupán az alábbi helyesbítéseket kell tenni:

[318] Az ítélet [14] bekezdése kiegészítendő azzal, hogy Terhelt² II.r. vádlottat a Nitrai Regionális Bíróság Komarnoi Kerületi Bírósága a 2021. január 29. napján végrehajtható 2t/108/2017, 4TO/95/2020. számú ítéletével sikkasztás büntette miatt 8 évi szabadságvesztésre ítélte és vele szemben elfogató parancsot adott ki, mellyel összefüggésben a Fővárosi Törvényszék a 2022. március 17. napján kelt 143.Beü.20.253/2022/5-I. számú végzésével a 2022. március 16. napján őrizetbe vett II.r. vádlott ideiglenes átadási letartóztatását rendelte el (Bf.II.85/2021/16. számú utóirat).

[319] Az ítélet [33] bekezdése – helyesen - nem a „gazdasági”, hanem a „pénzügyi” bűncselekmény háttér szabályait tartalmazza, melyek a releváns (akkor hatályos) adójogszabály még az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. – amelyet azóta felváltott az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. tv. – 44.§ (2) bekezdés.

[320] A [43] bekezdés azzal egészül ki, hogy a vádlottak cselekményeikkel a tényállás [34-43] bekezdéseiben írt fenti adó-, illetve számviteli igazgatási jogszabályokat megszegték.

[321] Az ítéleti tényállás [45] bekezdésében Terhelt⁴ helyesen a *IV.r.* vádlott.

[322] Az így korrigált tényállás immár a másodfokú elbírálás során is irányadó volt a Be. 593.§ (3) bekezdése szerint.

[323] Az ítélet indokolásában a bizonyítási eszközök, bizonyítékok felsorolása [81] bekezdés annyiban szorul korrekcióra, hogy tanú⁴³ gyanúsítottként vallomást nem tett [127] bekezdés, tanú⁴⁴ pedig tanúként tett vallomásokat [132] bekezdés.

[324] A vádlottak bűnösségére okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság, helyes az I-IV.r. és VI.r. vádlottak cselekményeinek minősítése és megnevezése is, továbbá a hozzájuk fűzött színvonalas jogi indokolás.

[325] Az időbeli hatály tekintetében tehát helyesen foglalt állást a törvényszék, amikor az elbíráláskor hatályban lévő Btk. szabályait alkalmazta, mert az a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja tekintetében feltétlenül kedvezőbb elbírálást eredményezett.

[326] A költségvetési csalás minősítésének alapjául szolgáló elkövetési érték a be nem fizetett adó összege. Ez az I-IV.r. vádlottak esetében meghaladja az adóbevétel különösen nagy mértékű csökkenését megalapozó 50 millió forintos értékhatárt, Terhelt6 VI.r. vádlott cselekményével csupán 50 millió forint alatti; jelentős mértékű vagyoni hátrány okozásához járult hozzá. Tekintve, hogy Terhelt1 egyéni vállalkozásában, illetve a Kft4-ben több bevallási időszakon keresztül folytatódott az elkövetési magatartás, ezért helyes a folytatólágosság megállapítása [BH2010.60. I. pont].

[327] A költségvetést károsító bűncselekmény esetén kizárólag a tettesi magatartások vonhatók törvényi egységbe, míg a részes bűncselekményeinek rendbelisége és minősítése a tettesi alapcselekményekhez igazodik [3/2011. számú BJE I. pont].

[328] Terhelt1 I.r. vádlott két adóalany képviselőjében valósította meg a költségvetési csalás részecselekményeit, melyek törvényi egységet képeznek.

[329] Az adóhatóság megtévesztésére szolgáló valótlan tartalmú számlákat kiállító és azokat az adóbevallás elkészítője számára rendelkezésre bocsátó személy a költségvetési csalásnak, továbbá a hamis magánokirat felhasználásnak a bűnsegéde. Tehát Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak a Kft5. nevében Terhelt1 vállalkozásai számára fiktív számlákat kibocsátó magatartása a számlákat az adóelkerüléshez tettesként felhasználó I.r. vádlott cselekményéhez kapcsolódik bűnsegélyként [BH2010.290.].

[330] Terhelt6 VI.r. vádlott azzal, hogy a Kft5-nek állított ki hamis számlát, amelynek tartalmát a cég továbbszámálta jogosultalan ÁFA visszaigénylés céljából; a bűnsegédnek nyújtott bűnsegélyt.

[331] A költségvetési csalás és az elkövetésével összefüggésben – valótlan tartalmú számlák felhasználásával, továbbá hamis tartalmú adóbevallás benyújtásával – megvalósított magánokirat-hamisítás alaki halmazata valóságos. A közbizalom ellen bűncselekmény rendbeliségét az ugyanazon jogviszonyok száma határozza meg, azon belül több okirat felhasználása folytatólágosságot eredményez [BH1982.358.].

[332] Két gazdasági társaság esetében használta fel Terhelt1 I.r. vádlott a hamis számlákat, ezért a közbizalom elleni cselekménye 2 rendbeli.

[333] A hamis magánokirat felhasználása folytatólágosan elkövetett, mivel a hamis tartalmú - több - magánokiratot ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használták, és a folytatólágosság egyéb törvényi feltételei is – a fent írtak alapján - fennálltak [36/2007. BK vélemény].

[334] Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak önálló tettesei a Kft5. vonatkozásában, több bevallási időszakban, folytatólagosan felhasznált hamis magánokiratok folytán a közbizalom elleni bűncselekménynek és bűnsegédei Terhelt1nek a két vállalkozása tekintetében.

[335] Terhelt2 II.r. vádlott mind a 3 cégben megvalósított hamis magánokirat felhasználása vétségének bűnsegéde.

[336] A számviteli rend megsértése is megvalósult a Btk. 403. § (1) bekezdés b/ pontja szerint, amely kimondja, hogy a számvitelről szóló törvényben vagy a felhatalmazásán alapuló jogszabályokban előírt beszámoló készítési, könyvvézetési, könyvvizsgálati kötelezettségét megszegi, továbbá a bizonylati rendet megsérti és ezzel az adott üzleti évet érintően a vagyoni helyzet áttekintését, illetőleg ellenőrzését megghiúsítja.

[337] E kritériumokat Terhelt1 I.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak – tettesként, mint ügyvezetők - cselekvőségükkel teljes mértékig kimerítették. Terhelt1 I.r. vádlott az egyéni vállalkozó gazdasági társaság ügyvezetőjeként tette a bűncselekménynek. Az egyéni vállalkozásában két gazdasági évet fogott át az elkövetési magatartás, ezért itt a számvitel rendjének megsértése folytatólagosan elkövetett.

[338] Terhelt3 és Terhelt4 III-IV.r. vádlottak a Kft5. gazdálkodásának áttekinthetőségét két üzleti éven át hiúsították meg tettesként, folytatólagosan, melyhez Terhelt2 II.r. vádlott bűnsegédként működött közre.

[339] Tekintettel arra, hogy az elkövetési időszak 2010. július 23. és 2011. március 31. napja közötti időszakra esik, úgy ebből, - valamint az előzőekben írtakból - egyértelműen következik, hogy az I-IV.r. és VI.r. vádlottak a terhükre rótt költségvetést károsító bűncselekményt rendszeres haszonszerzésre törekedve, szervezeten (több cég keretében, a tényállásban ismertetett szereposztás szerint) követték el, ekként az *üzletszerűség és bűnszövetség, mint minősítő körülmények fennállnak* az elsőfokú bíróság által adott helytálló jogi indokolás szerint.

[340] A táblabíróság *nem értett egyet* a Fellebbviteli Főügyészség azon módosított indítványával, hogy *Terhelt5 V.r. vádlott* bűnösségét állapítsa meg további 1 rb folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§), valamint 1 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntetésében (Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pont), mint bűnsegéd.

[341] Ez a fellebbezés kiterjesztésének minősülne, amely egyrészt a Be. 584.§ (3) bekezdése értelmében tilos, másrészt sértené a tisztességes eljárás elvét, mivel ezek a bűncselekmények az V.r. vádlottal szemben nem képezték a vád tárgyát, ekként bizonyítás sem folyt rájuk és az ítéleti tényállásban sem kerültek rögzítésre.

[342] Terhelt5 V.r. vádlott ezeket a bűncselekményeket a Kft5. tekintetében követhette volna el, mivel az általa kiállított 56 darab számla ennek a gazdasági társaságnak a könyvelésében került elhelyezésre, illetve itt szerepelhetett az ÁFA bevallásban.

[343] A vádirat 17. oldalán, a III/4. pontban csak Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak voltak vádolva, mint tettesek, a Kft5. könyvelésébe beállított és az adóbevallásban felhasznált számlák miatt folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat-felhasználás vétségével és ez a tényállás került változatlan formában megállapításra az ítélet [71] bekezdésében.

[344] A vádirat 18. oldalán, a IV/2. pontban a Kft5. gazdálkodása áttekintésének megíúsításával; azaz a folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértésének büntettével Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r és Terhelt4 IV.r. vádlottakat vádolta meg az ügyészség, ennek megfelelően az ítélet [79-80] bekezdésében rájuk nézve állapította meg a tényállás az elsőfokú bíróság, illetve mondta ki bűnösségüket.

[345] Terhelt5 V.r. vádlottat az ügyészség csak a vádirat I-II-III/3. pontjában körülírt költségvetési csalással vádolta. A bűnösségét az ítéleti tényállás [69-70] bekezdésében írtak szerint állapította meg a törvényszék a Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont és (5) bekezdés b/ pont szerint; különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében, mint bűnségéd.

[346] A másodfokú bíróság nem értett egyet ezzel a minősítéssel sem az alábbiak szerint.

[347] A költségvetési csalás büntetéhez nyújtott bűnségédlet vonatkozásában nem igazolódott a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy az V.r. vádlottat a tanú43 cégei nevében – nem rendszeresen, hanem egyszeri alkalommal - kiállított 56 hamis tartalmú számla tekintetében anyagi haszonszerzési célzat vezérelte. Azzal tisztában volt, hogy ezeket a hiteltelen számlákat a Kft5. nem fogadhatja be szabályosan, továbbá ezek alapján nem is számlázhat tovább Terhelt1 vállalkozásainak. Terhelt2 II.r. vádlott utasítására ezeket mégis kiállította, azonban ezért semmilyen anyagi előnyben nem részesült, ilyet nem is remélhetett a munkaviszonyból származó havi rendes fizetésén kívül. Az üzletszerűség, mint minősítő körülmény tehát nem állapítható meg Terhelt5 V.r. vádlott terhére.

[348] A bűnszövetség, mint másik minősítő körülmény a vádiratban sem merült fel az V.r. terhelt esetében, mivel kb. 5 hónapig kizárólag a Kft5-vel és személy szerint a II.r. vádlottal állt alkalmazotti jogviszonyban, aki pusztán számviteli feladatokat látott el és nem lehetett rálátása arra a viszonyrendszerre, ami a Kft5-t összefűzte Terhelt1 vállalkozásaival és egyéb – az adóelkerüléshez segítséget nyújtó - gazdasági partnereivel hosszabb idő óta működtetett.

[349] Ebben az esetben nem eredményezne enyhébb elbírálást számára - az ügyész eredeti indítványában rögzítettek szerint – a 2011. márciusi elkövetési időpontban hatályban volt 1978. évi IV. törvény, hanem a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb szabályai folytán a 2012. évi C. törvény alkalmazása előnyösebb.

[350] Ezért a másodfokú bíróság Terhelt5 V.r. vádlott bűnösségét az elbíráláskor hatályos Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pontban meghatározott és a (4) bekezdés a/ pont szerint minősülő és büntetendő, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetében állapította meg, melyet a bűnségéd (Terhelt2 II.r. vádlott) bűnségédeként valószínűsített meg a Btk. 14.§ (2) bekezdése értelmében.

[351] Az elsőfokú bíróság a *büntetés kiszabási körülményeket* összegyűjtötte és értékelte. Enyhítő hatású, hogy a jogosulatlan ÁFA visszaigénylés részben kísérleti szakban maradt. Nem enyhít viszont, hogy Terhelt1 I.r. vádlott eleget tett és tesz az adófizetési kötelezettségének, ugyanis ez a törvény által elvárt magatartás az adóalanytól, melynek nemteljesítése szankcionált.

[352] A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság megalapozottan volt figyelemmel az Európai Emberi Jogi Bíróság határozatára, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye szövegezésére, – annak is a 6. cikkére – az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire. Erre tekintettel is állapította meg az I-V.r. vádlottak vonatkozásában az enyhítő rendelkezések

alkalmazásával, a VI.r. vádlott esetében a büntetési tétel alsó határa szerint a szabadságvesztés büntetés mértékét.

[353] Az idézett 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása.

[354] Jelen eljárásban azt kell megállapítani, hogy ez a követelmény jelentős sérelmet szenvedett, ugyanis majdnem 7 év eltelt bírói szakban (ebből volt 3 év inaktív időszak) és 11 év a bűncselekmények elkövetése óta, amely időtartam nem vonható az „ésszerű idő” kategóriájába, ugyanakkor a vádlottaknak sem róható fel, hiszen nem az ő magatartásuk vezetett az eljárás elhúzódásához.

[355] Az extrém időmúlás okán a szabadságvesztések tartamának emelésére törvényes indok nem volt, ahogyan arra sem, hogy az elkövetés óta; hosszú ideje jogkövető életmódot folytató, családos Terhelt3 és Terhelt4 III-IV.r. vádlottak esetében mellőzze a másodfokú bíróság a végrehajtás felfüggesztését. A törvényi maximumban meghatározott próbaidő kellőképpen kifejezi a vádlottak terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyát.

[356] Az enyhébb minősítés okán, valamint a III-IV.r. vádlottakhoz mérten a cselekvőségi szinthez igazodó belső arányosság helyreállítása érdekében a másodfokú bíróság indokoltnak látta a Terhelt5 V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának csökkentését, melyet a 2-8 éves büntetési tételre figyelemmel a Btk. 82.§ (2) bekezdés c/ pontjában írt enyhítő rendelkezésre, 1 év 6 hónapban határozott meg.

[357] A táblabíróság álláspontja szerint az I-IV.r. és VI.r. vádlottak javára megállapítható enyhítő körülmények az elsőfokú eljárásban maximálisan értékelésre kerültek, ezért további enyhítésre, illetve Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak vonatkozásában a végrehajtás felfüggesztésére nem kerülhet sor a cselekménysorozatban játszott vezető szerepük; vagyis a személyiségükben rejlő társadalomra veszélyesség magas foka miatt.

[358] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés indokolt és arányos az I.r. és II.r. vádlottakkal szemben az általuk sorozatosan elkövetett bűncselekmények jellegére, szervezetségére tekintettel, a Btk. 61.§ (1) bekezdése és a 62.§ (1) bekezdése szerint.

[359] A másodfokú bíróság a terheltekkel szemben alkalmazott szankciórendszerben a Btk. 50.§ (2) bekezdése alapján kötelezően kiszabott pénzbüntetéseket tartotta súlytalannak, különösen Terhelt2 II.r. vádlott esetében, aki a költségvetési csalás speciális alanyisága folytán dogmatikailag bűnsegédnek minősül, de vezető-szervező cselekvőségének tárgyi súlya teljesen megegyezik Terhelt1 I.r. vádlottéval.

[360] Ezért a II.r. vádlottal szemben meghatározott pénzbüntetés napi tétel számát felemelte a táblabíróság az I.r. vádlottéval azonosan 400 napi tételre.

[361] A Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlott tekintetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma arányos a cselekmények tárgyi súlyával.

[362] A bűncselekménysorozat elsődleges haszonhúzóit Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak voltak. Bár nem nyilatkoztak a vagyoni helyzetükre, az eljárásban feltárt adatok alapján ingatlanokkal, vállalkozásokkal rendelkeznek: az I.r. vádlottnak Település1en, Település2on, a II.r. vádlottnak Település5ön, a III-IV.r. vádlottak Szlovákiában vannak ingatlanai, a III.r. vádlottnak két cége van.

[363] Ehhez képest az I-IV.r. vádlottakkal szemben a Btk. 50.§ (3) bekezdésben írt 1000-500.000 forintos a napi tétel összeghatárok között nagyon alacsonyan került megállapításra.

[364] Ezért a másodfokú bíróság a 25. számú BK vélemény szempontjai nyomán - a terhelték vagyoni viszonyaihoz mérten, illetve az eltartottak számára tekintettel súlyozva - felemelte a napi tétel összegét. A jogtalanul megszerzett anyagi haszonhoz képest így sem eltúlzott a pénzbüntetések 750.000 és 4 millió forint közötti összege.

[365] A meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásról szóló rendelkezés a Btk. 51.§ (1) bekezdése szerint ezekre az összegekre vonatkozik.

[366] A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az ügyészi indítvánnyal, hogy a szlovák állampolgár Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottakkal szemben – mivel a kiutasítás mellett pénzbüntetés nem alkalmazható -, velük szemben kiutasításnak van helye.

[367] Az ügyész által felhívott [BH2020.132] eseti döntés szerint a kiutasítás kiszabása kapcsán azt kell mérlegelni, hogy a terheltnek az országban tartózkodása kívánatos-e, a pénzbüntetés kiszabása körében pedig arra kell figyelemmel lenni, hogy a terhelt a bűncselekményt haszonszerzés céljából követte-e el, és rendelkezik-e megfelelő jövedelemmel vagy vagyonnal.

[368] A büntetés célját, a büntetés kiszabására vonatkozó törvényi rendelkezéseket és az általános együttalkalmazási szabályokat szem előtt tartva a nem magyar állampolgár által haszonszerzés végett elkövetett bűncselekmény kapcsán is elsősorban azt kell eldönteni, hogy jogszerű-e és szükséges-e a kiutasítása, és amennyiben igen, akkor a szabadságvesztés kiszabása mellett sem mellőzhető.

[369] A kiutasítás akkor, ha kiszabásának a feltételei fennállnak, a pénzbüntetéshez képest a törvény szerint is elsőbbséget élvez, mivel a Btk. 33.§ (6) bekezdés b/ pontja szerint a kiutasítás mellett nem szabható ki pénzbüntetés és nem fordítva. Függetlenül tehát attól, hogy a pénzbüntetés kiszabása egyébként kötelező lenne, a kiutasítás feltételeinek fennállása esetén a kiutasítást és nem a pénzbüntetést kell kiszabni [BH2017.285.]. A Btk. 33.§ (6) bekezdés a/ pontja szerinti tiltó szabálynak tehát abszolút módon, s így a Btk. 50.§ (2) bekezdésének kötelező rendelkezésével szemben is érvényesülnie kell.

[370] A jogesetben megjelölt elkövető, akivel szemben embercsempészés miatt szabott ki 3 év végrehajtandó szabadságvesztés büntetést a bíróság, román anyanyelvű, román állampolgár volt, akinek semmilyen magyarországi kötődése nem volt, kizárólag a bűncselekmény elkövetése során utazott Magyarország területén keresztül.

[371] Jelen ügyben az elsőfokú bíróság Terhelt2 II.r. vádlott esetében sem alkalmazott kiutasítást, mivel a terhelt magyar anyanyelvű, Magyarországon hosszabb idő óta állandó lakóhellyel rendelkező szlovák állampolgár.

[372] Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak, szintén magyar anyanyelvű, szlovák állampolgárok, akiknek van magyar kötődése, éppen édesanyjuk, a II.r. vádlott kapcsán,

illetve vállalkozásuk is részben Magyarországhoz kötött, továbbá nem végrehajtható szabadságvesztésre ítélte őket a bíróság, valamint 11 évvel ezelőtt valósult meg a bűncselekmény és azóta velük szemben Magyarországon (és Szlovákiában) nem indult újabb büntetőeljárás.

[373] A terhükre rótt bűncselekményt viszont rendszeres anyagi haszonszerzési céllal valósították meg. E szempontokat mérlegelve a táblabíróság osztotta a törvényszék azon álláspontját, hogy a III-IV.r vádlottak esetében a kiutasítás feltételei nem állnak fenn, ezért a pénzbüntetés alkalmazásának van helye.

[374] A - helyes megnevezéssel - gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás alkalmazása az I-IV.r. és a VI.r. terhelt esetében szükséges, hiszen a vádlottak különböző gazdasági társaságokban betöltött vezető tisztségviselői pozíciójában, azzal visszaélve, illetve Terhelt2 II.r. vádlott a tényleges cégvezetői szerepet gyakorolva valósították meg a gazdálkodás körébe tartozó bűncselekményeiket [BH2015.59.].

[375] Terhelt5 V.r. vádlott - döntési jogkör nélküli - alkalmazott volt az elkövetés időpontjában, nem a könyvelés volt az elsődleges feladata. Jelenleg is számviteli munkakörben dolgozik, ezért vele szemben indokolatlan és a büntetési célokon túlmutató joghátrány lenne a könyvelői foglalkozástól eltiltás alkalmazása.

[376] Terhelt6 VI.r. vádlott esetében nem látta mellőzhetőnek a másodfokú bíróság a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltást, ugyanakkor ez nem fogja gátolni a terménykereskedői foglalkozása gyakorlásában, amit nemcsak cégvezetőként, hanem alkalmazotti pozícióban is folytathat.

[377] Terhelt6 VI.r. vádlott védője kérte a Btk. 102.§ szerint a védenccé előzetes mentesítésben való részesítését, amit a másodfokú bíróság nem tartott megalapozottnak.

[378] Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség vizsgálata során az elkövető személyiségét, életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és indítékát összevetve kell állást foglalni [ÍH2009.1.].

[379] Az érdemesség körében vizsgálódva azt kell megállapítani, hogy a VI.r. terheltet az eljárás hatálya alatt, két ügyben is jogerősen marasztalta a büntető bíróság, utoljára ugyancsak a gazdálkodás rendjét sértő és a költségvetést károsító, hasonló jellegű, szervezeten elkövetett, nagy tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetése miatt. Ezért az érdemesség nem áll fenn.

[380] Terhelt1 I.r. vádlott védője fellebbezésében kérte, hogy a táblabíróság rendelkezzen a védencétől 2012. június 5. napján, a lakásán lefoglalt, ekként a tulajdonát képező 41.520 € jogi sorsáról, melyet az elsőfokú bíróság elmulasztott.

[381] Ez a kérelem alapos, mivel a bűnjeljegyzéken a nyomozóhatóság a lefoglalt külföldi fizetőeszközt Trkv. 123/2012/1-2. tételek alatt (83 db 500 eurós és 1 db 20 eurós címlet) bevételezte, majd a Magyar Államkincstár bevételi devizaszámlájára Bü. 897/2011. hivatkozási számon befizette (nyomozati irat III. kötet 1249. oldal).

[382] Ezért a másodfokú bíróság a megjelölt pénzösszeg lefoglalását a Be. 320.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján megszüntette, azt Terhelt1 I.r. vádlottnak a Be. 321.§ (1) bekezdés értelmében kiadni rendelte, de 323.§ (1) bekezdés alkalmazásával az I.r. vádlottal szemben megállapított pénzbüntetés és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[383] Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, azokat a felülbírálat nem érintette.

[384] A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Győri Törvényszék 2021. június 29. napján kihirdetett B.224/2015/270. számú ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdés alkalmazásával a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta.

[385] Egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy korrigálta Terhelt2 II.r. vádlott előzetes fogvatartásának kezdő időpontját és helyesbítette Terhelt5 V.r. vádlott személyi igazolványának számát a Be. 561.§ (2) bekezdés a/ és b/ pont bekezdésében írtakra figyelemmel.

Győr, 2022. március 31.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2021. június 29. napján kihirdetett B.224/2015/270. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. március 31.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke